

Viladamat Terra de lluers

Núm. 13
ESTIU 2024

Viladamat

Telèfons d'interès

Ajuntament

Telèfon: 972 788 082
Pàg. web: www.viladamat.cat
A/e: ajuntament@viladamat.cat

Col·legi públic de Viladamat	972 765 082
Dispensari Metge	972 788 532
Consell Comarcal de l'Alt Empordà	972 503 088
CAP l'Escala	972 776 060
Farmaciola Francesc Font Llorella	972 788 677
Creu Roja, Urgències i Ambulàncies	061
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085
Hospital Comarcal de Figueres	972 501 400
Associació Protectora d'Animals	972 502 361
Funerària Vicens (24 hores)	972 501 212
Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació	012

Horaris de serveis

Ajuntament

De dilluns a divendres de 8 a 15 h

Biblioteca

Hores convingudes. Tel: 621 244 504

Deixalleria

S'ha de passar a recollir la targeta d'accés personalitzada per a cada veí o veïna a secretaria (Ajuntament) en horari d'oficina.

Dispensari

Els horaris dels dispensaris d'Albons, Bellcaire d'Empordà i Viladamat es poden consultar al web de l'ajuntament de Viladamat (viladamat.cat), apartat dispensari mèdic.

Metge: Joan Manel Iglesias

Infermera: Bea Gamella

Administrativa: Montse López

EDITA:

Ajuntament
de Viladamat

COL·LABORA:

Diputació de Girona
221 municipis

ENTREVISTA: Josefina Cals

DISSENY I MAQUETACIÓ: Martí Riu

CORRECCIÓ: Maragda C. Vallès

PORTADA: Oliveres centenàries a Palauborell.
Fotografia de Joan Carreres Ros

CONSELL DE REDACCIÓ: Mercè Costa,
Dani Hernández i Carles B. Gorbs

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-1200-2012

PRODUCCIÓ EDITORIAL: Gorbs Comunicació

COORDINACIÓ I REDACCIÓ PERIODÍSTICA:

Carles B. Gorbs - cgorbs@gorbs.cat

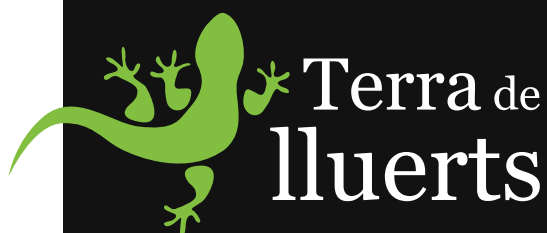
NOTA: L'editorial i direcció de la revista no s'identifica necessàriament amb l'opinió dels articles signats, que són d'exclusiva responsabilitat dels seus autors. Prohibida la reproducció total o parcial de la revista sense autorització prèvia.

Tots els veïns i veïnes de Viladamat que vulgueu col·laborar en la revista aportant les vostres receptes de cuina, escrits, poemes, dibuixos, fotografies, etc. ho podeu portar o enviar per correu electrònic a l'Ajuntament o al coordinador de la revista Carles B. Gorbs.

Serveis	2
Editorial	3
Activitats	4
Entrevista	11
Història	16
Patrimoni	22
Ensenyament	28
Entitats	31
Medi ambient	41
Pagesia	44
Art i cultura	46
Salut	50
Gastronomia	54

Tornem a estar de Festa Major!

La sequera ens ha donat una petita treva amb aquestes darreres pluges, però també ens ha servit per prendre consciència de fer un ús racional de l'aigua que consumim. A causa del canvi climàtic, ens trobarem en aquesta situació cada cop més sovint i hem d'estar preparats per afrontar-nos-hi.

L'equip de govern de l'Ajuntament de Viladamat, vista la pèrdua de més de la meitat de l'aigua potable de la xarxa municipal, va prendre la decisió, referendada per la majoria del poble, d'apostar per una gran inversió en la reposició de les canonades d'aigua de bona part del poble i les de clavegueram del nucli antic. Amb aquesta acció s'ha aconseguit un gran estalvi d'aigua, sanejar les instal·lacions i evitar problemes en un futur. A més, aprofitant l'enrenou de les obres, s'ha embellit el paviment del barri antic i el de la plaça de l'església. Totes aquestes accions s'han dut a terme sense cap cobrament de contribucions especials per als veïns i veïnes afectats.

Volem fer valdre el dinamisme de les associacions i entitats municipal que continua ben actiu, i queda ben reflectit en aquesta revista. Els volem agrair el seu compromís i esforç per mantenir i dinamitzar el poble, aconseguint que Viladamat continuï sent un poble viu, alegre i combatiu.

Us animem a participar activament de totes les activitats de la Festa Major d'enguany.

Bona Festa Major!

EQUIP DE GOVERN

L'any en imatges

11 de setembre de 2023
Diada Nacional de Catalunya

Al Puig Segalar amb veïns i veïnes d'Albons, Garrigoles, la Tallada, les Olives, Verges i Viladamat.

23 d'octubre de 2023
Anem al teatre

Cada any aprofitem els descomptes per grup que ofereix l'organització de Temporada Alta i gaudim d'alguna obra de teatre en els escenaris dels teatres de les nostres comarques. En aquest sentit, s'han fet diverses sortides a diferents representacions teatrals del 15 d'octubre fins el 3 de desembre de 2023.

ANEM AL TEATRE 2023

 Strafalari 15/10 Teatre Municipal el Jardí	 Pep Plaza: Autoficció 20/10 Teatre Municipal el Jardí
 El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc 1/11 Auditori Espai Ter	 Cost de vida 3/12 Auditori Espai Ter

Més informació a viladamat.cat

30 i 31 d'octubre de 2023
Casa del terror

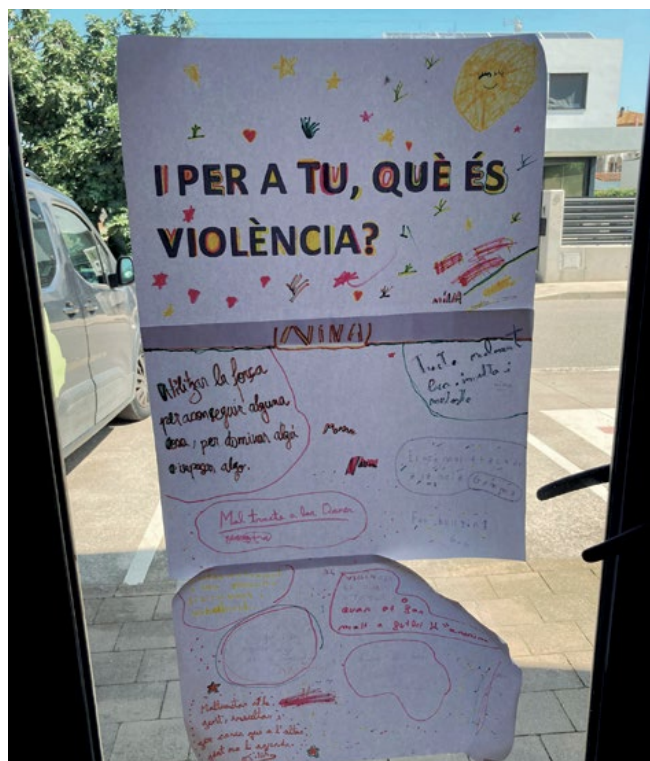
Organitzat per l'Espai Jove, es va fer, a l'antiga casa dels mestres, una tarda de terror.

25 de novembre de 2023

Dia Internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones

Per al Dia Internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones, es van organitzar diferents actes.

8 i 9 de desembre de 2023

Festa d'Hivern

El divendres 8 i el dissabte 9 de desembre es va portar a terme la Festa d'Hivern amb sardanes, vermut, cercaviles amb la Colla Gegantera, sopar popular i un concert. Aquesta festa va comptar amb la col·laboració de l'Espai Jove.

Quines 2023-2024

Durant les festes de Nadal, del 17 de desembre al 7 de gener, es van dur a terme les tradicionals i multitudinàries quines. Enguany amb la novetat de dues edicions de la QUINA NIT!

5 de gener de 2024 Reis de l'Orient

Com és habitual ja a Viladamat, els patges reials i Ses Majestats els Reis de l'Orient ens van tornar a visitar.

17 de febrer de 2024 Carnaval infantil

El carnaval infantil va constar d'un passacarrer amb la colla grallera i gegantera, una actuació musical, espai de maquillatge i una xocolatada per a tothom.

10 de febrer de 2024 Homenatge a les persones represaliades pel feixisme

El dia 10 de febrer, coincidint amb l'efemèride dels 85 anys del bombardeig a Viladamat, l'Ajuntament de Viladamat va retre homenatge a les persones represaliades pel feixisme a la Guerra Civil i a la segona Guerra Mundial.

Dos veïns de Viladamat descobrint una placa commemorativa a l'Ajuntament "En homenatge, en record i per a la recuperació de la dignitat de les persones represaliades pel feixisme. Viladamat 10 de febrer de 2024".

8 de març de 2024 Dia Internacional de la Dona

Per commemorar el Dia Internacional de la Dona es van organitzar diverses activitats, entre les quals la pintada d'un mural al carrer Ateneu, el Sopar de la Dona al centre social i un concert amb les Mariterrànies.

30 de març de 2024 Brunyolada

Es va celebrar una nova edició de la ja tradicional Brunyolada de Viladamat. Va haver-hi diverses categories i diferents participants que van fer la delícia i van endolcir el paladar dels assistents.

Dissabte 30/03 BRUNYOLADA

Plaça de l'1 d'Octubre, a les 18:00

PORTA LA TEVA ESPECIALITAT DE BRUNYOLS I PROVA'N D'ALTRES... HI HAURÀ PREMIS PELS MÉS VOTATS!

Què cal fer per participar?

Enviar un correu a infoviladamat.cat o bé al mòvil de la dinamització 621244504

Calçotada popular 2024

Aquest any, ja entrat el mes d'abril, la CUP de Viladamat va tornar a organitzar la calçotada popular. Un any més, la plaça de l'església va quedar plena de viladamatencs i viladamatencques que, gaudint d'un bon dia, van allargar al màxim la sobretaula.

Foc, calçots, botifarra, mongetes, coca, bon ambient, tertúlia... són alguns dels ingredients que fan que aquesta trobada sigui tot un èxit.

20 d'abril de 2024 Neteja de les fonts

Un any més, es va realitzar la neteja de les fonts de Palau-borrell i l'Ermedà.

8 de maig de 2024 Reunió Informativa Projecte Parc Eòlic "Muntanyeta"

L'alcaldeessa de Viladamat, Dolors Pons, va informar els nombrosos veïns i veïnes que van assistir sobre el document inicial de consulta ambiental del projecte del parc eòlic connectat a xarxa, anomenat "PE Muntanyeta" que afecta els municipis d'Albons, Bellcaire, Garrigoles, la Tallada, Ventalló i Viladamat.

10 de maig de 2024 Agermanament amb Berriatua

De nou, aquest any, vam tornar a visitar la població agermanada de Berriatua durant la seva Festa Major. Vam sortir el dia 10 de maig i vam tornar el 12.

1 de juny de 2024 Fira del Vermut i de Productes de la Terra

Enguany s'ha celebrat la VII edició de la Fira del Vermut. Ens vam trobar per gaudir de vermouths, menjars, tallers, màgia, animació infantil, botifarrada popular i diverses actuacions musicals.

16 de juny de 2024 Homenatge a la gent gran

Aquesta 45a edició de la festa d'homenatge a la gent gran es va iniciar amb una benvinguda, repartiment d'obsequis i la fotografia de grup. Tot seguit, va haver-hi un concert amb la soprano Tània Matas i el pianista Arnau Guerrero.

Després de l'aperitiu es va fer el dinar al Local Social a càrrec d'Àpats Ca la Teresa de Sant Pere Pescador. Seguidament, es va realitzar la intervenció de l'alumnat de l'escola Puig Segalar i el repartiment de detalls. Aquesta diada es va finalitzar amb el concert de la Principal de la Bisbal.

23 de juny de 2024 Revetlla de Sant Joan

La revetlla de Sant Joan es va celebrar amb l'arribada de la Flama del Canigó, foguera, sopar popular i cava i coca per a tothom.

**LLOGUER
CAMPER
VANS**

+34 661 132 750

acti**vans**
RIDE YOUR STYLE

informació

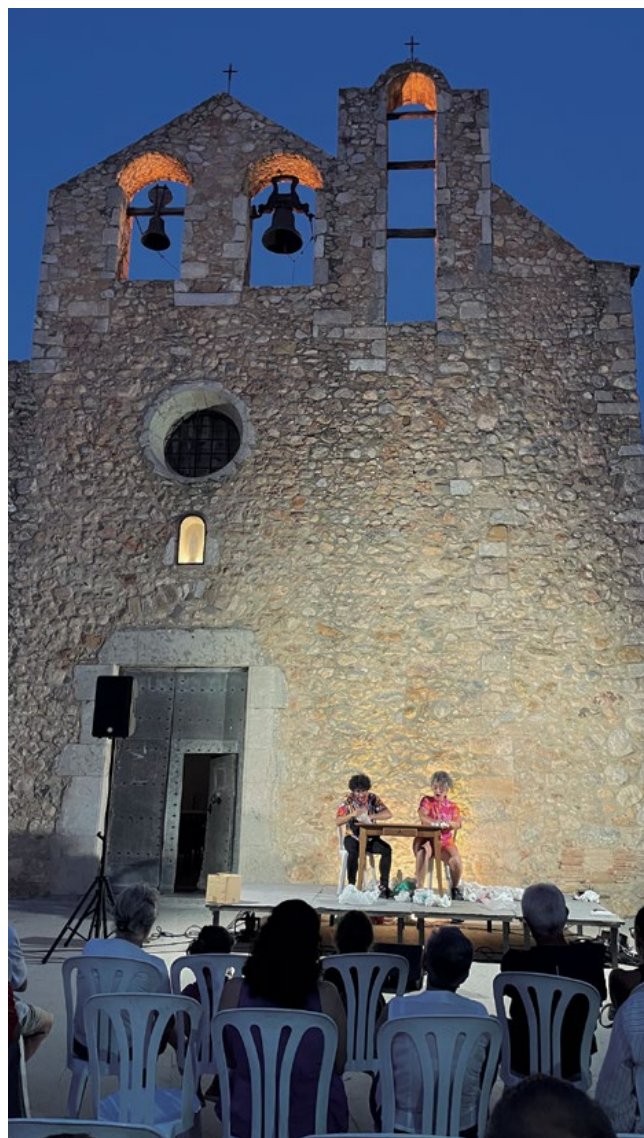
nautivela®

T'agrada navegar? Do you like sailing?

VENDA D'EMBARCACIONS VENDA D'ACCESSORIS REPARACIONS I INSTAL·LACIÓ GESTIÓ ADMINISTRATIVA

10 de juliol de 2024 Cultura a la Fresca

Les activitats de Cultura a la Fresca es van iniciar el dia 10 de juliol amb un concert vocal a càrrec del duet Ual·la.

Caravan Viladamat

Ctra. Viladamat - L'Escala · 17137 Viladamat
Tel.: 972 788 625

Espai Jove

Durant el curs, s'han fet diferents activitats des de sortides per l'entorn, xerrades temàtiques, elaboracions de cuina i jocs diversos.

Sortida memòria gent gran

Per celebrar el final de curs de les activitats, les persones participants del grup de memòria van fer un dinar al restaurant Alberana de Verges.

Xerrades farmàcia

S'han continuat fent xerrades de farmàcia sobre alguns aspectes de la nostra salut i que són de vital importància per a tothom.

ADF El Puig Segalar

Durant tot l'any l'ADF El Puig Segalar ha continuat fent actuacions de neteja i manteniment de tot l'entorn del Puig Segalar i la "muntanyeta" com a prevenció i gestió forestal per poder contenir els incendis que hi puguin haver.

Reparacions, fusteria en general

Albert Mateu Tel. 621 184 392 C/ Cinc Claus, nº22 - Viladamat

parlem energia

ESTALVIA EN LA TEVA FACTURA DE LA LLUM

Ctra. GI-623 Km 16,5
Local 4 - 17137 Viladamat
Tel. 872 20 54 00
<https://parlemenergia.cat/>

Llúcia Martínez Macard, la veterinària del nostre poble

Benvolguts i benivolgudes, un altre any ens trobem per gaudir de la Festa Major del nostre poble. Aprofitem aquests dies per passar-nos-ho molt bé.

En aquesta entrevista coneixereu una miqueta més la Llúcia Martínez Macard, la veterinària de Viladamat.

Quan i on vas néixer?

Vaig néixer el dia 5 de maig del 1988 a l'Escala.

Parla'ns de la teva família.

El meu pare es diu Pedro Antonio Martínez i és espanyol, i la meua mare es diu Marie Christine Macard i és francesa. Tinc dos fills, en Pere, de 8 anys, i la Martina, que en farà 11. I el meu marit és en Dani Paltré Palahí, que té família a Viladamat.

Quins estudis vas cursar i on vas fer les pràctiques de veterinària?

Vaig cursar tota la primària i tot el batxillerat a l'escola Sant Gabriel de Torroella de Montgrí. Després de la selectivitat vaig fer la carrera de Veterinària a la Universitat de Saragossa. I de pràctiques, en vaig fer algunes a Saragossa, a Empuriabrava, al centre de veterinària que tenen a l'Escala i també vaig arribar a fer-ne a Tolosa (França).

Per què vas especialitzar-te en veterinària?

Crec que si es pot dir la paraula vocacional, en el meu cas, ho és, perquè des de ben petita ja volia dedicar-me a alguna cosa relacionada amb animals. Quan no era conscient del nom de la professió, fins i tot, ja deia que volia anar a les granges per ocupar-me dels animals. O quan, en una excursió amb l'escola, vaig descobrir el zoo i ja volia treballar-hi. Més tard, quan vaig descobrir que hi havia una professió que es deia veterinària, vaig tenir clar que volia dedicar-m'hi i no he canviat mai d'idea.

Per què t'has instal·lat a Viladamat?

Vam viure quatre anys a França, vam tenir les nostres dues criatures allà, tot estava molt bé, estàvem molt ben acompanyats i de la feina no en teníem cap queixa, però ens enyoràvem molt de la família més íntima, que la teníem aquí, de la cultura, del clima i de la nostra manera de fer d'aquí. Teníem pensat poder tornar i, aleshores, el primer que vam fer va ser buscar el lloc on aniríem a viure. I va sorgir l'oportunitat de comprar un terreny aquí a Viladamat. Jo volia muntar aquest projecte personal meu, els nens tenen l'escola, que és una meravella, aquí mateix, i estic molt contenta d'haver pogut trobar aquest lloc.

Quina classe d'animals et porten a la teva consulta? i quins visites a domicili?

Et diria que la gran majoria són gats i gossos. Són els principals animals de companyia que veig. Puc veure també algun conill. Els gossos i els gats els veig tant a la consulta com a domicili, i té els

La Llúcia amb un conill, a la consulta.

seus pros i els seus contres. He hagut d'anar a domicili per aquests animals que s'estressen moltíssim per haver de viatjar, per haver de posar-se en un *transportin*, per anar amb el cotxe... N'hi ha que ho porten molt malament i per a ells és un gran alleujament que hi vagi jo. Però hi ha un petit inconvenient. Com que estan a casa seva saben on amagar-se, tenen molta més seguretat amb ells mateixos i potser no es deixen fer tan bé com aquí a la consulta. Cada cosa té la seva part bona i la seva part dolenta.

Quan un animal està greu i es posa bé, què sents?

Sento un gran descans i satisfacció d'haver pogut dur a terme l'objectiu principal de la meua professió, que és poder millorar la seva situació actual de salut. Sempre que es dona aquest cas se sent una gran alegria.

I quan és al contrari, que es mor i l'has de sacrificar?

És veritat que és un moment molt dur, perquè l'animal que tens al davant, molt sovint, l'has vist emmalaltir i deteriorar. Són animalons que fa un temps que veig, coneixes també al propietari i, aleshores, és un moment dur que comparteixes amb ells, però sempre amb el consol que aquest acte es fa quan no pots ajudar de cap altra manera. I saps que, en certa manera, és un alleugeriment, ja que ja no patirà més.

Com et va sorgir l'estimació vers els animals?

És innata, des de petita, això que jo no tenia cap gosset. El primer gosset el vaig tenir als catorze anys, després d'insistir moltíssim. Des de ben petita, però, m'escapava amb la meua paga setmanal a comprar menjar i el donava als gatets que hi havia al carrer. En aquells moments vivia al Pedró de l'Escala. Així, sempre he fet feines de rescat i no sé ben bé com explicar-ho, perquè realment des de petita, és com un "impronto" que m'acompanya.

«La meva estimació pels animals és innata»

Els tractaments mèdics, les intervencions quirúrgiques i els aparells per detectar les seves malalties estan tan avançats com en el cas dels éssers humans?

Potser sempre anem un esglaó per sota, però Déu n'hi do el que s'ha pogut arribar a avançar. I en molts àmbits (tractaments, veterinària dels animals de companyia...) gairebé es podria arribar a equiparar. Suposo que la demanda del mateix client o propietari, que demana que el seu company sigui ben tractat, ha ajudat a fer que això hagi pogut prosperar i avançar. I avui dia tenim uns hospitals molt ben equipats, on gairebé totes les intervencions es poden fer de forma igualitària amb l'ésser humà.

Quina és l'operació més difícil que has hagut de fer fins al dia d'avui?

La clínica que m'he muntat aquí és més petitona i no té hospitalitzacions ni urgències. Les cirurgies que faig són les de més conveniència: esterilitzacions, alguna complicació intestinal i abdominal... Les intervencions més complicades que he fet van ser quan treballava en centres més grans o quan treballava a França.

Què diries què és el que motiva a tenir animals a casa?

Jo crec que és la companyia i també l'evolució de la societat, que ha anat enfocada a perdre una mica l'esperit de si mateixa. Tot i que una part de la societat és més conscient i lluita contra això, el fenomen d'aïllament és més visible i el fet de tenir un animal a casa que et faci companyia ajuda a combatre-ho. Jo sempre dic que l'amor dels animals és altruista, no demanen res a canvi, no demanen diners... No demanen cuidar-los més o menys, això estarà a les mans dels propietaris.

A les persones grans que estan soles a vegades se'ls recomana que tinguin un animal de companyia. No és trist que un animal hagi de suplir l'ésser humà?

Sí, però això suposa que la companyia és mútua, i aquell animal té la gran sort que la persona que és jubilada li dedica tot el seu dia. Parlo més d'un gos, perquè els gats són més solitaris i fan una mica la seva. Hi ha gossos que potser estaran tot el dia esperant que el propietari torni de la feina i se'ls hi pot fer llarg, fins i tot patir ansietat per separació o altres problemes.

És sa, perquè aquesta companyia mútua és una raó per aixecar-se cada dia. Per sortir a caminar, a fer esport, que si estiguéssim sols a casa i no hi hagués cap motiu que ens exigís a fer-ho, potser no tindríem l'impetuositat de fer-ho. Amb aquell gosset que ens està esperant movent la cua amb la corretja a la boca, en canvi, no hi ha excusa per no sortir al carrer, i pensa que és un vincle molt sa.

També reconec, i molt, que l'estimació de l'ésser humà és recíproca, perquè tant les persones com els animals necessitem estimació... Què en penses d'aquesta realitat?

Sí, això ho veig més amb aquest vincle, aquest aïllament que de vegades la persona, la societat pateix, deixa d'emfatitzar, de parlar amb altres persones, de compartir, i al final ho acaba compartint

Una cadellada de gats a punt de ser tractats.

amb un animal. Potser és més fàcil, no hi ha les paraules entremig, esdevenint en quelcom més instintiu, més natural i a moltes persones els hi és més fàcil compartir moments i estima amb un animal que amb una persona, realment.

Has vist a la pel·lícula Hachiko, que és verídica, quina fidelitat tan enorme tenia aquell gos vers el seu amo? Diuen que el gos és l'animal més fidel a l'home, és així?

Suposo que és l'animal de companyia amb el qual l'home, des de temps remots, ha creat un vincle més fort. La domesticació de l'espècie canina ha arribat a tal punt que és una simbiosi amb l'ésser humà. Es parla molt del gos, en aquest cas, però de la mateixa manera ho hauran pogut viure amb altres espècies, com la felina. I igualment es pot donar el cas amb altres animals salvatges, com en primats, per exemple, però aquí ja no ens hi trobem. Al final, és la connexió que es crea entre un ésser viu i un altre.

Per Nadal i altres períodes de l'any es regalen animals a la mainada i a l'estiu per les vacances s'abandonen. Què hi dius de tot això?

És un gran error, perquè aleshores es considera com un present, com un regal, i es tracta d'un ésser viu al qual li han vulnerat els seus drets de proporcionar-li benestar i unes atencions, i no n'han estat conscients molt sovint en aquests moments. S'actua de forma compulsiva, sense ser conscients del que comporta. Pensem més, potser, amb la reacció que tindran els nens, amb l'alegria que els hi donarà, que no en aquest ésser viu que, anant bé, viurà una mitjana de dotze o catorze anys, i que ha de tenir unes atencions i una sèrie d'obligacions i que n'hem de ser responsables fins al final.

El maltractament a l'animal és sancionat. Tot i això, però, encara continua, o hi ha més consciència?

Hi ha més consciència, però segueix. No crec que n'hi hagi molt menys del que hi havia, ara dependrà de la sanció, de si realment arriba a terme o no, perquè la persona fins que no és sancionada no es mentalitza d'això. Passa que abans es normalitzava més aquest tracte, potser, o no era denunciat per altra gent.

Comporta algun trauma esterilitzar els animals perquè no es reproduïxin?

Jo diria que no. Però trauma zero és impossible, ja que al final hi ha una anestèsia, una cirurgia, uns punts, una cicatriu... Per sort, és una cirurgia mínimament invasiva i en una setmana es recuperen. Però si

hem de posar en una balança els pros i els contres, clarament té un pes significatiu el costat dels beneficis, perquè aquell animal, amb els cicles hormonals que té sexualment, és simplement un tema de supervivència, per reproduir l'espècie, i si aquest sentit l'ha perdut, perquè té la cura d'una persona i no necessita procrear, a la llarga li pot portar més problemes de salut que deixar-lo sense esterilitzar.

Tenir animals en un pis o en una casa sense espai a fora és saludable sanitàriament per a les persones?

La veritat és que hi ha poques malalties que ens puguin transmetre directament si porten una correcta vacunació i desparasitació, ja que al final creen una immunitat i es redueix el risc al mínim. Viure en una bombolla fa que siguem més fràgils, i hi havia estudis que indicaven que els nens o nadons que vivien amb un animal de companyia tenien el seu sistema immunitari més fort. En el cas que hi hagi al·lèrgies o intoleràncies estem parlant d'un altre tema. En aquest cas, no hem de forçar aquest contacte. I si es tenen uns hàbits de neteja correctes a casa, al final diria que el risc és gairebé nul.

Pots parlar-nos del tràfic d'animals, sobretot dels exòtics?, i dels altres també?

La veritat és que desconec aquest món. Per sort, la llei també hi ha ficat molt de la seva part i ara està molt més sancionat, molt més vigilat.

I del negoci de les pells dels animals?

Aquí torna a entrar el negoci de la caça furtiva que molt sovint és pagada per grans marques per poder vestir els capricis dels humans. Aleshores està clar que tot animal en el qual només se l'hagi matat a fi de la seva pell, no em sembla lògic ni em sembla just, sobretot parlem que les pells més apreciades són d'animals que estan en perill d'extinció i que la capacitat de procreació és molt lenta, comparada amb altres espècies.

En el viatge a Tanzània.

Per què creus que a la mainada els hi fa tanta il·lusió tenir una mascota?

Perquè una mascota és divertida, és un ésser que sempre està disposat a jugar, la gran majoria, no dic que tots siguin d'aquest perfil, els agrada la companyia i en el nen és garantia de diversió i d'aquí surt el primer vincle d'amor. Aquesta primera relació que poden tenir d'amistat, també i que fa connectar, penso que al final és això, la connexió que pot tenir un ésser i un altre i especialment amb nens.

Visitar parcs zoològics i les granges rurals és una bona manera que la mainada, principalment criatures de ciutat, conegui tota classe d'animals?

En certa manera diria que les granges em semblen molt bé perquè hi ha tot un sentit didàctic, perquè vegin que el pollastre que tenen en el seu plat té formes i cresta i que a vegades costa de relacionar si només l'han vist al supermercat i està bé que del producte final que sàpiguen quin és el seu origen, també per tenir més consciència, més respecte per tots aquests éssers.

El zoo, a mi, personalment, m'atabala més, perquè els animals no estan en el seu àmbit natural, per més ben cuidat que estigui el zoològic, per més bé que vulgui representar el seu espai, no té res a veure amb el seu espai natural, en el seu origen a l'Àfrica o a altres continents i aleshores aquí en certa manera penso que a poc a poc ha d'anar desapareixent aquest concepte.

On seria la teva il·lusió de fer un viatge?

La il·lusió de fer un viatge la vaig complir l'any passat, perquè feia molt de temps que desitjava fer aquest viatge i vam poder estalviar per poder fer-lo tots quatre, amb els nens i el meu home, a Tanzània, i realment va ser preciós. Si un pot tenir l'oportunitat de fer-ho, veurà que no té res a veure amb un zoològic.

Allà els pots veure jugar, dormint, banyant-se, reproduint-se, amb unes extensions infinites, i realment connectes amb el punt més íntim.

Jo plorava com una magdalena, realment vaig descobrir aquell món fantàstic i vaig estar encantada de poder-lo compartir amb la meua família. Per a tots va ser una presa de consciència d'un respecte infinit cap a l'ésser viu en general, sigui el que sigui, de contemplar-lo sense influenciar-lo i veure les meravelles del nostre món.

Quina varietat d'animals hi ha a Tanzània?

Hi ha cinc grans mamífers, l'elefant —el mamífer terrestre més gran—, la girafa, el lleó, el rinoceront i l'hipopòtam. No és un parc que segueix un circuit, sinó que l'objectiu és anar-los a trobar, estàs cada dia una mitjana de vuit hores amb Jeep, començant molt aviat al matí, que és quan no fa tanta calor. I normalment al migdia els trobes dormint o reposant.

Quan vas marxar de Tanzània, què vas pensar?

Vaig pensar que algun dia hi tornaria, perquè em va despertar una part de mi

«És cert que cada vegada es té més en compte el benestar animal i la consciència que els animals són éssers vius»

com a molt familiar, alguna cosa que no sé explicar, que estava allí vaig dir. I que una de les coses que m'agradaria molt poder fer en aquesta vida, quan els nens m'ho permetin, és poder marxar a fer-hi un voluntariat, com a mínim mig any i poder estar en contacte una altra vegada amb aquesta fauna que m'agrada tant.

Explica'ns una miqueta la funció que fan o que haurien de fer les gosses.

Realment fan una funció molt important, perquè en tot el tema d'abandonament, de gestacions no desitjades... fan aquesta feina que la societat necessita per tal de no trobar-nos gossos abandonats al carrer, i és aquesta la primera casa d'acollida on els donaran aixopluc i assistència veterinària, menjar, aigua i aquesta recerca que és molt feixuga de trobar-los-hi una família adequada que s'adeqüi a la casa, en el quadre familiar i poder-los-hi donar aquesta segona oportunitat.

Jo trobo que els animals són molt intel·ligents, quan pareixen ja porten l'instint d'al·letar els seus fills i fer-los créixer quan ningú els hi ha ensenyat. Estàs d'acord amb aquest fet?

Totalment d'acord, però tot sovint ens oblidem que són mamífers, i creiem que l'espècie humana va a part, i no, és que aquesta part instintiva, intuïtiva, l'hem perduda i es generen dubtes i els temors, i hem evolucionat de tal manera que som incapaços d'escoltar-nos i de poder-nos beneficiar d'aquest instint maternal. L'instint animal que tenen és ben curiós, ningú els hi ha ensenyat i els animals cuiden els seus fills i els hi ensenyen a defensar-se del depredador i de quina manera.

La Lúcia rebent l'afecte d'un dels seus pacients.

Dos lleons en plena migdiada a Tanzània.

El xip és un nou avanç per recuperar l'animal que es perd?

Sí que és segur, és l'única manera de trobar de qui és. Poden portar collar, una placa, però pot passar que es perdi aquest collar i aleshores el xip és la manera més segura i amb més garantia de poder trobar el gosset que s'ha perdut.

Tot i que sento a dir que els gossos fan quilòmetres per tornar a casa seva, és així?

N'hi ha que poden tenir més desenvolupat el sentit de l'orientació, i poden haver arribat a travessar pobles sencers. El sentit de l'orientació el tenen molt més desenvolupat que nosaltres.

Ets membre d'alguna associació d'animals?

Sí, participo en moltes associacions de caràcter animalista com a afiliada. Aquí ben a prop tenim l'associació dels Bons Gats, en la qual ajudo com a veterinària en proporcionar-los-hi serveis de veterinària amb un preu assequible i poder agilitzar aquest procés d'adopció per poder trobar-los-hi una segona casa. També participo, quant a donatius, en l'associació de primats Mona, que està aquí a Riudellots de la Selva. I sempre que puc aportar el meu granet de sorra l'intento aportar, amb l'esterilització. Això ho faig amb l'associació de l'Anxova Peluda, ja que també els hi faig totes les esterilitzacions a un preu simbòlic.

Tens algun "hobby"?

A part de viatjar, m'agrada molt caminar, fer senderisme, fer muntanya i ballar. També intento passar-m'ho bé, gaudir al màxim del moment, del que ens proporciona. M'agrada molt treballar, però també m'agrada molt fruir del meu temps lliure.

Quina feina fas amb els animals de carrer?

Sobretot esterilitzar per control, per evitar la sobre població, proporcionar un mínim de salut digna de benestar que puguin tenir i ajudar des de la meua branca a poder fomentar les adopcions perquè no es compri tant i es donin segones oportunitats a aquests animals que estan desitjant poder compartir la seva vida amb una família.

Quines coses et sorprenen més del teu ofici?

Que cada dia aprens coses, l'observació no deixa de ser infinita i aprens dels animals i és curiós perquè tenim molt per aprendre'n.

La Lúcia a la seva consulta amb un gatet.

També en tot aquest tema que hem parlat d'intuïció, d'instint, perquè és una llàstima que l'hàgim perduda, perquè ells el que poden arribar a detectar... ostres, quina enveja més sana. És curiós això, la curiositat del vincle que hi pots crear, del seu comportament cada dia pots aprendre que és curiós i divertit alhora. Com cada persona és única, doncs els animals també, i aprendre a conèixer-los és un repte divertit i molt bonic.

Molts animals tenen reaccions, perceben sensacions d'alerta, com la mort del seu amo, o quan s'apropava el tsunami del Pacífic, quan els elefants i els ocells, el dia abans, ja pujaven muntanya amunt. Com definiríeu aquests comportaments?

Sí, els gossos actuen molt per associacions directes, per vinculacions a la pèrdua del seu ésser estimat amb la seva absència a la casa, també es poden relacionar amb certes olors i poden recordar-li.

I referent al tsunami en què els elefants i els ocells marxaven a la muntanya és que més que la intel·ligència és aquest instint que tenen i se l'escolten.

Hem deixat de parar atenció a tots aquests petits canvis subtils de la terra o del que ens envolta, que són senyals del que pot passar, els animals ho tenen assumit i immers i que per a ells és un senyal molt evident i se l'escolten sense cap mena de dubte. Nosaltres amb el ritme accelerat que avui ens porta la societat ho hem perdut, tot i que crec que la nostra capacitat és la mateixa.

Jo crec que als animals només els hi fa falta la parla...

Sí, això és una frase que molt sovint se sent a dir, però penso, espero, no hi sigui mai aquesta parla, perquè el que és bonic i especial d'aquesta relació que puguem crear amb els animals és que no hi hagi paraula. I que es llegeix entre línies i aquestes sensacions, sentiments i aquestes percepcions desapareixerien si poguessin parlar.

Quins són els gossos més perillosos?

Jo diria que el primer de tot és l'ésser humà, i el responsable d'aquell animal serà el qui en determinarà el caràcter, perquè al final, un gos, la força que pot tenir a la seva mandíbula, evidentment dependrà de la seva mida física, però el caràcter i l'educació que li

«Cada animal té la seva personalitat»

puguin donar serà l'ésser humà qui li ho inculcarà. I parlant de races perilloses, ho són perquè entrenades poden ser races perilloses pel mal que poden arribar a fer.

Què en penses de les corrides de toros?

Que no haurien d'existir, només pel fet d'aquesta superioritat de l'ésser humà davant d'un altre ésser viu. Qualsevol activitat en la qual es fa servir l'animal de forma lúdica, que ell no hi ha anat de cap forma voluntària, l'estàs fent patir, estressant i en què sigui només estressat no hi estic d'acord.

Alguns desitjos, Lúcia?

Bé, desitjos de cara al benestar dels animals. Jo desitjo que tots els éssers vius puguin anar progressant perquè tots puguin estar bé, viure en una societat en pau, sense conflictes, en la qual puguem conviure animals i éssers humans en harmonia.

Des d'aquest butlletí volem donar les gràcies a la Lúcia pel temps que ens ha concedit, per la seva amabilitat, per l'emoció i passió que ens ha transmès durant tot el temps de l'entrevista. És una persona enamorada del seu treball, de la seva família, de la vida i de tots els éssers vius.

Li desitgem que tingui molta sort, i que els seus projectes i il·lusions es facin realitat i que, com ella mateixa diu, ja que li agrada molt viatjar, l'avió la porti on ella desitgi.

LA MARRUIXA

La marruixa era un gatet
llaminer més que cap altre,
un gat de color blanc,
molt estimat de la casa.

Tot el dia era al tinell
a esgarrapar les aranyes;
i a la nit cap al celler
a dur turment a les rates.

Llaminer com era el gat,
un dia als fogons pujava,
i a dintre una olla bullint
va veure un tall que saltava.

Amb la pota va provant
si l'agafa o no l'agafa
fins que a l'últim cop per descuit
va escaldar-se les sabates.

Valga'm Déu quins marrameus
la marruixeta exhalava,
al saltar d'allà els fogons
amb una pota arronsada!

Escarmentat dels fogons
entrà en un lloc on les rates
hi corrien, a despit
de rateres i trampes.

Allà dintre el llaminer
bé en va trobar de formatge,
i cansalada a bocins
i panses emmetzinades.

Tant i tant se'n va atipar
que es cremava les entranyes,
i amb marramius-marrameus
va eixordar tota la casa.

(Alguns fragments del Trobador Català)

JOSEFINA CALS PUIGNAU

La Segona República a Viladamat (1931-1939)

La dictadura de Miguel Primo de Rivera, entre 1923 i 1930, va arribar a la seva fi forçada per l'enorme impopularitat que es va guanyar a base d'una terrible repressió del moviment obrer, i també per la gran corrupció dels despatxos governamentals. El dictador va dimitir el gener de 1930 i el va succeir un altre militar, el general Berenguer, que va assuavir la tenalla de la repressió.

Mentrestant, a la comarca, Josep Puig Pujades o Marià Pujolar, entre altres, van fundar, el maig de 1930, la Federació Republicana Socialista de l'Empordà, i quan es va crear Esquerra Republicana de Catalunya, el 19 de març de 1931, s'hi van adherir. A l'estiu de 1930, a la ciutat de Donostia, hi va haver una trobada dels partits republicans catalans i espanyols, amb l'objectiu de preparar un moviment que fes caure la monarquia. El general Berenguer va dimitir el 18 de febrer de 1931 i el va substituir un altre militar, l'almirall Aznar. Aquest home, davant les ànsies democràtiques de la ciutadania, va pensar que calia fer unes eleccions, naturalment unes eleccions que no canviessin res. Unes eleccions municipals servirien per calmar el moviment popular, es canviarien quatre alcaldes i quatre regidors, però tot continuaria igual.

Les eleccions es van convocar per al dia 12 d'abril d'aquell any, i el resultat fou que van guanyar arreu les candidatures electorals republicanes i socialistes. El terratrèmol d'entusiasme de la ciutadania, tant a Catalunya com a Espanya, va ser de gran intensitat, i a les esferes del poder a Madrid el daltabaix va ser demolidor. El dia 14 d'abril es va proclamar la República al balcó de l'Ajuntament de Barcelona, abans que enlloc més, després fou al balcó del Palau de la Generalitat, i encara, més tard, en totes les ciutats, pobles i poblets de Catalunya i d'Espanya.

A Viladamat

A Viladamat només es va presentar una candidatura, formada per set veïns. Era una candidatura en l'òrbita de la Lliga Regionalista, partit creat el 1901, que era una formació d'obediència catalana, de centredreta. Les dretes

catalanes també eren republicanes. No es pot dir el mateix d'algunes dretes espanyoles, com la *Confederación Española de Derechas Autónomas* CEDA, els diputats de la qual, al Congrés, no havien jurat la Constitució, o la *Comunión Tradicionalista*, que eren obertament monàrquics, i no eren els únics.

D'acord amb el seu republicanisme i el seu catalanisme conservador, la candidatura encapçalada per Pere Ylla va felicitar el president provisional de la Generalitat de Catalunya, Francesc Macià Llusa, tot i que ho van fer, com es pot veure en el telegrama, d'una manera força asèptica.

T-1 Indicaciones eventuales de orden interior

COMPANIA TELEFONICA NACIONAL DE ESPAÑA

TELEFONEMA

(PORTE GRATUITO)

Viladamat Barcelona 2 14 17 15 15-15 0.207

Alcalde President.

Estat Catalá.

La primera población que se indica es la procedencia y la segunda el punto de destino. El primer número que figura después del centro de destino es el de origen; el segundo indica el de las palabras, y los siguientes la fecha y hora de despacho y recepción.

La compañía telefonista no acepta responsabilidad alguna por el servicio telefónico.

Telefonema Urgente D. Acuse Recibo CR.
Telefonema Matutino M. Correo Pagado PP.
Resposta Pacada RF. Correo Pagado Certificado PR.

TEXTO:

Ayuntamiento Provisional Constituido vos saluda en nom Corporació.

Ylla.-

COMPANIA TELEFONICA NACIONAL DE ESPAÑA

12 ABR 1931

AVISO. Es imprescindible presentar este telefonema en caso de cualquier reclamación o rectificación.

El republicanisme d'aquell Consistori, tanmateix, es va quedar en el terreny del simbòlic. Es van canviar els noms de les places de la Constitució i Nova, i es van elegir els noms de plaça de la República i plaça de Catalunya, respectivament. Un altre nom canviat va ser el del carrer Nou pel de Francesc Macià. La gent de la Lliga defensava la identitat i la llengua catalanes,

i al Consistori presidit per Pere Ylla, el dia 26 d'abril, es va començar a escriure la paperassa municipal i les actes dels plens en català. I aquí es van acabar les novetats republicanes, i l'Ajuntament va fer la seva activitat administrativa normal en un poble de 446 habitants a l'any 1930.

PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS

1913	→ 450
1920	→ 461
1930	→ 446
1936	→ 429
1940	→ 386

L'Estatut i les altres eleccions

L'Estatut de Catalunya va ser aprovat el 26 de juliol de 1932 per 1.098 ajuntaments catalans de 1.063, i en el referèndum del 2 d'agost del mateix any, amb un 75% de participació dels ciutadans amb dret a vot, això és, 598.491, dels quals 525.205 van votar sí a l'Estatut. No podem oblidar les dones, encara privades del dret a vot, que van recollir, arreu de Catalunya, 400.000 signatures a favor de l'Estatut.

ELECCIONS I REFERÈNDUM A VILADAMAT

Eleccions municipals del 12 d'abril de 1931 ¹

Article 29 ²

Pere Ylla Brugat, alcalde	Lliga Regionalista
Pere Barretina Pernau	Independent
Sebastià Bou Arnay	Independent
Pere Barris Ferrer	Independent
Simon Rocas Montalà	Independent
Joan Serra Batlle	Independent
Benet Casellas Bru	Independent

Menús, carta i per emportar

Esmorzars a la brasa

casolà · casero · homemade

Carrer dels Horts, 10
Carretera de Viladamat a L'Escala
VILADAMAT · 972 788 367

Eleccions espanyoles del 28 de juny de 1931

Cens: 135	Vots: 116	%: 85'9	
			Vots
Albert de Quintana Leon	ERC		76
Josep Puig d'Asprer	PRR		89
Miquel Santaló Parvorell	ERC		92
Salvador Albert Pey	ERC		79
Manuel Carrasco Formiguera	PCR-ACR		78
Josep Ayats Surribas	DLR		34
Carles Badia Malagrida	LR		34
Santiago Masó Valentí	LR		36
Joan Vallès Pujals	LR		38
Joan Estelrich Artigues	LR		36
Jaume Miravittles Navarra	BOC		0
Miquel Adam Lecina	BOC		0

Referèndum per l'Estatut de Catalunya del 2 d'agost de 1932

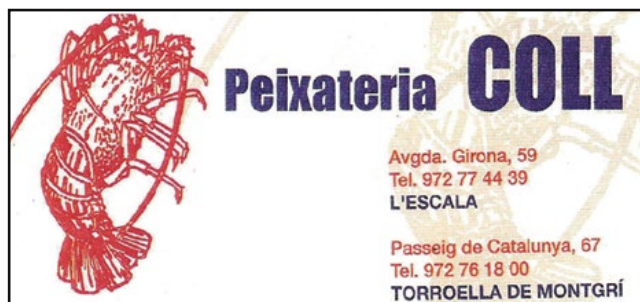
Cens: 141	Vots: 110	%: 78
Vots a favor	110	
Vots en contra	0	
Vots blancs/nuls	0	

Eleccions al Parlament de Catalunya del 20 de novembre de 1932

Cens: 135	Vots: 91	%: 67	
			Vots
Esquerra Republicana de Catalunya			507
Catalanista de Pacificació Social (LR)			462
Partit Catalanista Republicà			7
Coalició Catòlica			5
Partit Comunista			5
Esquerra Federal Agrària			0
Bloc Obrer i Camperol			0
Radicals Federals			0

¹ Font, Manel Alaió i Manubens. Cicles Electorals 1931-1936 i Consells Municipals 1936-1939 a l'Alt Empordà (inèdit).

² L'article 29 de la Llei Electoral és el que fa referència a l'existència d'una sola candidatura en unes eleccions, i a la possibilitat de donar-la com a guanyadora sense necessitat d'haver de posar les urnes.

Eleccions espanyoles del 19 de novembre de 1933

Cens: 273 Vots: 172 %: 63

	Vots
Esquerra Republicana de Catalunya	221
Partit Republicà Democràtic Federal (en coalició amb ERC)	73
Unió Socialista de Catalunya (en coalició amb ERC)	73
Lliga Catalana	481
Dreta Agrària	5
Bloc Obrer i Camperol	2
Unió de Rabassaires	1
Front Obrer	2
Partit Radical	0

Eleccions municipals del 14 de gener de 1934

Cens: 273 Vots: 197 %: 72'2

	Vots	%	regidors
Centre Familiar (LC)	116	51'3	4
Centre de Cultura i Esbarjo (ERC)	82	41'4	1

Centre Familiar

Pere Ylla, Brugat, alcalde
Benet Casellas Bru
Josep Pagès Teixidor
Joan Arny Taulat

Centre de Cultura i Esbarjo

Jaume Lletget Motes

Consistori

Pere Ylla, Brugat, alcalde
Benet Casellas Bru
Josep Pagès Teixidor
Joan Arny Taulat
Jaume Lletget Motes

Eleccions espanyoles del 16 de febrer de 1936

Cens: 285 Vots: 171 %: 60

	Vots
Front Català d'Ordre	585
Front Català d'Esquerre	270

23 de juliol

Pau Ripoll Planas	Comitè Antifeixista
Miquel Aldrich Teixidor	Comitè Antifeixista
Josep Arny Cirés	Comitè Antifeixista
Àngel Ramió Pagès	Comitè Antifeixista
Jaume Riera Ferrer	Comitè Antifeixista

29 de juliol

Pau Ripoll Planas	ERC
Miquel Aldrich Teixidor	UR
Josep Arny Cirés	ERC
Jaume Riera Ferrer	ERC
Àngel Ramió Pagès	ERC

Octubre-desembre

Pau Ripoll Planas	ERC
Miquel Aldrich Teixidor	UR
Josep Arny Cirés	ERC
Jaume Riera Ferrer	ERC

Durant la Segona República les llistes electorals eren obertes, és a dir podien votar només un candidat de la llista d'un partit, o votar-los tots, o no votar-ne cap. Es votaven persones, no partits. Posem l'exemple de les eleccions de 1932. Hi ha 91 persones que van exercir el vot. ERC presentava 11 candidats. El total de vots recollits per aquest partit va ser de 507. És a dir que tots 91 votants haurien votat, almenys, cinc candidats de la llista, i encara faltarien vots per arribar a 507, o bé hi va haver qui els va votar tots 11 i altres que en van votar quatre, cinc, set, etc. En el cas de la Lliga Regionalista és igual.

A partir de desembre de 1936 les actes dels plens municipals són desaparegudes.

Sigles

ERC: Esquerra Republicana de Catalunya
PRR: Partit Republicà Radical
PCR-ACR: Partit Català Republicà-Acció Catalana Republicana
DLR: Dreta Liberal Republicana
LR: Lliga Regionalista
BOC: Bloc Obrer i Camperol
UR: Unió de Rabassaires

Com es pot veure en l'apartat dedicat a les eleccions, tant en les espanyoles de 1931, com en les catalanes de 1932, el partit més votat va ser ERC, però en les espanyoles de 1933 el resultat es va invertir i qui va recollir més vots va ser la Lliga Catalana, abans Lliga Regionalista i que havia canviat el nom a causa dels fracassos en les dues convocatòries anteriors esmentades. A què es deuria aquest canvi de tendència del vot? En les eleccions de novembre de 1933 hi van concórrer diversos factors que van propiciar la baixada d'ERC.

Per una banda, en tant que partit de govern, era el responsable de complir amb la promesa de millores contractuals al camp, mitjançant una llei de contractes de conreu, que no acabava d'arribar mai. A això cal sumar-hi les traves que posaven els propietaris, amb el suport de la seva associació, l'Institut Agrícola Català de sant Isidre. Així és que les esperances dels pagesos dipositades en el nou règim republicà es van anar esvaint, això unit als conflictes laborals a la indústria, ja que es trobaven un empresariat tancat a qualsevol negociació i una policia els mètodes de la qual recordaven els de la dictadura de Primo de Rivera.

I per acabar-ho d'adobar, ERC patia un conflicte intern a causa de les diferents faccions en el seu interior, que reclamaven la seva quota de poder en l'executiu del govern de la Generalitat. A aquesta situació cal sumar-hi l'abstenció de la CNT, que si bé havia votat en les eleccions municipals de 1931, no ho va tornar a fer fins a les de febrer de 1936. També va comptar, en aquesta davallada de les esquerres, el caciquisme i la coacció d'elements de dretes que, en pobles petits com Viladamat, estaven molt esteses.

Eleccions municipals de 1934

En les eleccions municipals del 14 de gener de 1934 hi van concórrer dues candidatures, la de la Lliga, que es presentava amb el nom de "Centre Familiar", vinculada a la Lliga Catalana, i la del "Centre de Cultura i Esbarjo" vinculada a ERC. El fet que aquesta candidatura només presentés un candidat indueix a creure que les forces d'esquerra, al poble, eren més aviat escasses, o bé que hi havia poca gent disposada a significar-se. Jaume Lletget i Motes, que aquest era el nom del candidat, va entrar al Consistori, ja que eren cinc els regidors que havien de formar-ne part, i la candidatura de la Lliga només presentava quatre noms, dels quals repetien dos, respecte de 1931, Ylla i Casellas.

A conseqüència dels Fets d'Octubre d'aquell any, el govern de la Generalitat fou dissolt i els seus membres empresonats. Molts ajuntaments del país, sobretot els d'esquerres, van ser igualment dissolts i alguns alcaldes i regidors empresonats. A

la comarca, els ajuntaments destituïts foren 37, però no fou el cas de Viladamat, ja que en ser un Consistori de dretes, els militars no el van tocar. Per tant, tot va continuar igual fins a les eleccions del 16 de febrer de 1936. Aquestes eleccions es van convertir en plebiscitàries, pel fet que no hi anaven a competir partits polítics per separat, sinó blocs, concretament dos blocs, el de dretes i el d'esquerres. El resultat va donar el triomf a Catalunya i a Espanya al Front Català d'Esquerres, però no a Viladamat, ja que va guanyar el Front Català d'Ordre, i va guanyar amplament, per més del doble.

Amb aquell triomf arreu de Catalunya el govern de la Generalitat fou reposat i, posteriorment, els alcaldes i regidors que havien estat destituïts, van tornar als seus llocs als ajuntaments. Es pot ben dir que s'havia recuperat l'entusiasme per la República que havia captivat tots els cors l'abril de 1931. Mentrestant, les dretes, els oligarques, els banquers, bisbes i capellans, els industrials, els terratinents conspiraven, i els militars esmolaven els sabres.

La insurrecció militar

El 18 de juliol de 1936 els militars africanistes van aixecar-se en armes contra la República. Immediatament, es van formar grups que, en un primer moment, es van nomenar Comitès de Defensa de la República i posteriorment Comitès Antifeixistes. A Viladamat va ser format per cinc persones (vegeu annex). Atès que la Generalitat va decretar que els ajuntaments que no fossin d'algun partit que hagués format part del Front Català d'Esquerres, havien de dimitir, el del poble va dimitir, però no perquè el Comitè el forçés a fer-ho, no, ho va fer a proposta de l'alcalde.

Diu l'acta del 23 de juliol de 1936: *L'alcalde Pere Ylla Brugat va proposar als regidors que, ateses les circumstàncies, era millor que tots dimitissin i que fos el Comitè Antifeixista qui vetllés per l'ordre públic i l'administració. Els regidors, i també els membres del Comitè presents a l'acte, ho van acceptar.*

Comitè de Defensa de la República, o Antifeixista ³

Juliol 1936

Josep Planas Roca	-	-	-
Àngel Ramió Pagès	ERC-CNT	-	conseller
Miquel Aldrich Teixidor	UR	agutzil	conseller
Pau Ripoll Planas	ERC	-	conseller
Josep Arnay Cirés	ERC-CNT	pagès	conseller
Fermí Comas Teixidor	-	-	-
Joan Planas Casadevall	-	-	-
Jaume Peraferrer Pagès	-	-	-
Pere Ripoll Planas	ERC	-	-
Jaume Riera Ferrer	ERC	-	conseller

ERC i UR

No és fins al ple municipal del 29 de juliol que no podem saber a quin o quins partits representaven els membres del Comitè Antifeixista. Eren d'Esquerra Republicana de Catalunya i de la Unió de Rabassaires. Sens dubte que l'absència de violència al poble es va deure al caràcter moderat d'ambdues formacions o, per dir-ho d'una altra manera, al caràcter no revolucionari. De fet, de les actes municipals conservades fins al desembre de 1936 no se'n dedueix cap clima enrarrit o de crispació, ni dins ni fora de l'Ajuntament.

Pel que fa a les confiscacions, la més significativa és la que es va fer a la família Ylla, la qual, a causa de l'escrit de Mercè Garrigoles, adreçat a la Comissió de Responsabilitats Polítiques de la Generalitat, que era l'organisme encarregat de vetllar per la legalitat i correcció de les requisicions, va ordenar que es retornés la propietat. La qual cosa indica, si més no, que Pere Ylla Brugat, en l'exercici de les seves funcions d'alcalde, devia ser una persona moderada. Es van fer altres confiscacions de finques a Pere Ripoll Planas, Artur Frigola Matas, Jaume Riera Ferrer i Josepa Martí Estragó. Totes les apropiacions de finques rústiques es van dedicar al treball col·lectiu.

CONFISCACIONS

VILADAMAT

Apropiacions fetes pel Consell Municipal

Terres, eines	Florenci Illa Pagès Bonany	Facciós fugitiu, cacic	Conreu a benefici
Collites i bestiar	Pere Illa Brugat i Mercè Garrigolas Illa	Explotador	Públic

L'apropiació es va fer de les terres, les eines i les collites, però no de la casa. Posteriorment, Mercè Garrigolas Illa, en nom del seu sogre, Florenci Illa, del seu marit, Pere Illa, i en nom propi, va fer una queixa a la Comissió de Responsabilitats, qui va ordenar al Consell Municipal que s'abstingués de fer noves confiscacions i que es conservessin els béns sota dipòsit fins a prendre una decisió. Finalment, el 8 de setembre de 1937, es va ordenar al Consell que restituís els béns als seus propietaris.

Apropiacions fetes pel Comitè Antifeixista

Finques	Pere Ripoll Planas	-	Repartiment i col·lectivització
Finques	Artur Frigola Matas	-	Repartiment i col·lectivització
Finques	Jaume Riera Ferrer	Finca Estepà	Repartiment i col·lectivització
		La Torrentasa	Repartiment i col·lectivització
		Olivet de Palau Borrell	Repartiment i col·lectivització
		Horts	Repartiment i col·lectivització
		Olivets	Repartiment i col·lectivització
		Bosc	Repartiment i col·lectivització
		Terra campà	Repartiment i col·lectivització
		Bestiar	Repartiment i col·lectivització

³ Manel Alaió i Manubens. Dels Fets d'Octubre de 1934 als de Maig de 1937 (en preparació).

No hi ha actes municipals, així que és difícil saber què va passar en els anys 1937 i 1938. Només sabem de la bomba que va caure al carrer Nou el 3 de febrer de 1939 i que va matar dues persones. Dos veïns foren deportats al camp d'extermini nazi de Mauthausen i hi van morir. Als afores d'Olot va ser trobat mort el capellà de Viladamat. En l'informe de la Guàrdia Civil es deia que s'ignorava qui l'havia assassinat. Dels tres joves que van lluitar amb l'exèrcit republicà, un va morir i els altres dos es van donar per desapareguts.

Finalment, el dia 8 van entrar les tropes franquistes al poble, i el dia 10 un comandament militar que anava al front de la força ocupant va nomenar alcalde Florenci Ylla Pagès, amb els regidors Joan Serra Batlle, Jaume Sala Vergès, Jaume Peraferrer Pagès, Josep Pagès Teixidor i Josep Morell Torres.

Dels encausats pels militars franquistes, a un el van condemnar a mort, pena

El 8 de febrer de 1939 van entrar les tropes franquistes a Viladamat

Manel Alaió durant una conferència i presentació del llibre La repressió franquista. Represaliats i víctimes de la Guerra Civil a l'Alt Empordà.

que fou commutada per cadena perpètua; tres foren condemnats a cadena perpètua; quatre a vint anys de presó, un va ser absolt, i a un altre li van aplicar el sobreseïment de la causa (per veure els noms dels condemnats o els altres cal consultar el llibre **La Repressió Franquista. Represaliats i víctimes de la Guerra Civil a l'Empordà**, de Manel Alaió i Manubens i editat per GORBS).

I es va acabar la Segona República, igual que havia acabat la Primera (1873-1874), per la força de les armes.

MANEL ALAIÓ I MANUBENS

PLANAS

CARNS I EMBOTITS

**CRIANÇA, MATANÇA
I ELABORACIÓ PRÒPIA**

VILADAMAT

Plaça Moderna, 1 - Tel. 972 788 068 - Miquel 669 377 584

ELECTRISPOT

instal·lació de punts de recàrrega per a vehicles elèctrics

644 37 56 22

electrispot.com

info@electrispot.com

LLUIS TORRENT CASADEMONT

Enginyer Tècnic Industrial
Col·legiat 17167-G

ELECTRODOMÈSTICS
Instal·lacions d'aigua, gas, electricitat,
calefacció, aire condicionat

Pompeu Fabra, 6 tel. 972 52 02 13
17472 LArmentera

CORREDORA D'AS MARIA SERRA SALA

Avda. Salvador Dalí, 72 baixos
17600 FIGUERES (Girona)
Tel. 972 50 50 32 - Fax 972 50 53 28

LA MUNTANYA DE VILADAMAT

Una mirada al nostre entorn més proper

La part meridional del terme de Viladamat, situada a la plana de l'Empordà, presenta un relleu ondulat, amb una orografia d'alçades modestes (el punt més alt del terme municipal de Viladamat és el puig Segalar, amb 174 metres d'altitud sobre el nivell del mar). Tot i això, val la pena de conèixer-ho i preservar-lo.

Contemplant i admirant com la tempesta s'apropa a la muntanya de Viladamat, des de sobre la pedrera.

Amb aquest article farem un breu recorregut fotogràfic per alguns dels paratges de la muntanya que envolta el sector sud del nostre municipi. És una muntanya típicament mediterrània, poblada majoritàriament per pins, amb sotabosc de garriga, estepa i romaní, amb rodals d'alzines i bruc i amb algun exemplar testimonial de roure i d'alzina surera.

Esclat de primavera entorn de Sant Feliu de la Garriga.

El castell de Sant Feliu de la Garriga, conegut com el mas de Sant Feliu per la gent del poble.

Aquests boscos, malauradament, s'han vist notablement afectats i modificats per diversos incendis forestals les darreres dècades i que han resistit i s'han regenerat espontàniament, sense haver-hi una gestió gaire acurada.

Fem una mirada al nostre entorn més proper, amb la recomanació de passejar-s'hi i caminar-hi per valorar-lo com

Rètol que es troba arribant al puig Segalar. És una fita ineludible dels pobles que l'envolten i hi ha múltiples camins que hi porten.

es mereix. Als peus de foto esmentarem els topònims de diversos indrets, ja que el fet de citar-los és una manera de divulgar-los, conèixer-los i conservar-los.

La muntanyeta dels Amos, com bona part de la muntanya de Viladamat, està coberta de pins.

El cim del puig Segalar, un altre dels paratges imprescindibles del nostre entorn. Situat a 174 metres d'altitud sobre el nivell del mar, és el punt més alt del terme municipal de Viladamat, s'alça al límit entre les comarques de l'Alt Empordà i del Baix Empordà, s'hi troba un vèrtex geodèsic i gaudeix de vistes panoràmiques immillorables cap a tots costats, amb la immensa plana de l'Empordà als nostres peus i endevinant-se el recorregut dels rius Muga, Fluvià i Ter: des del mar al Canigó, des del golf de Roses, Empúries i l'Escala fins a l'Alta Garrotxa (Bassegoda i Mare de Déu del Mont), des de les Salines, l'Albera i la serra de Rodes i Verdura fins al Montgrí, les muntanyes de Begur, les Gavarres i Rocacorba... És una autèntica lliçó de geografia.

Vistes panoràmiques des del puig Segalar, mirant cap a Viladamat i el seu contorn més proper.

Des del sector de la pineda Gran també es tenen bones vistes panoràmiques. Cap a llevant, d'on venim, tenim el conjunt de Sant Feliu de la Garriga i Viladamat davant nostre, amb el golf i el poble de Roses, el puig de l'Àliga, puig Alt, Pení, punta Falconera i cap Norfeu al fons. Cap a ponent, cap a on anem, mentrestant, es pot veure, en primer terme, el mas Notari envoltat de camps i la serra de Ventalló i, al fons, el massís de les Salines, el puig de Bassegoda i el massís del Canigó nevat.

A la capçalera de la Torrentassa hi ha racons d'una especial bellesa.

Camps del Mas Notari, conreats.

Al costat de la font de Palauborrell hi ha aquest pontarró.

L'església de Santa Eulàlia de Palauborrell.

L'espectacular i ben conservat pou de glaç de Palauborrell.

Per acabar aquest petit recorregut per la muntanya de Viladamat, una imatge molt poc habitual, amb la nostra muntanya nevada. Poques vegades hi neva, i, per això, quan ho fa (com va ser el cas de la recordada nevada del 8 de març del 2010, ja fa una mica més de 14 anys, doncs) s'ha d'aprofitar, per tenir-ne i conservar-ne un record ben viu. A la foto es pot veure l'església de Sant Feliu de la Garriga.

Text i fotografies: JOAN CARRERES

**instal·lacions
Terradellas**

Carrer nou, 124 - Apartat Correus, 46
Tel 972 64 02 13 - Fax 972 64 03 16
17100 La Bisbal d'Empordà (Girona)

Electricitat industrial i domèstica · Aigua i gas
Calefacció i aire condicionat · Enginyeria pròpia

**42°08'40"N
03°03'08"E**

**VILADAMAT
AIRSPORT**

Ctra. Orriols - L'Escala km 13,5
17137 Viladamat (Girona)
Tel. +34 639 970 423
Fax +34 972 765 129
info@airportviladamat.com
www.airportviladamat.com

La sala de ball de can Catoi, un element del patrimoni històric de Viladamat

A tocar la cantonada del carrer Nou amb el carrer de la Creu hi trobem un edifici que ens crida l'atenció per la seva notable façana, d'estil modernista. Estem parlant de l'antiga sala de ball de can Catoi, declarada com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL).

Es va edificar l'any 1929. La data la podem veure gravada a la part superior de la façana i, en aquell temps, el propietari era en Josep Puig.

Llavors, com ens ha explicat en Josep Maria Rocas, descendent del propietari primigeni, la funció de l'edifici era de ser *"una sala d'espectacles. S'hi feia ball, cine, teatre..."*. Al fons de la part baixa hi havia l'escenari, amb el camerino i els lavabos a la part posterior, mentre que a la part de dalt hi havia una mena de balcó per poder seguir les activitats que s'hi feien". Estant a dins de la sala el sostre gairebé no es veia, ja que estava decorada amb garlandes de papers de colors que estaven penjades i anaven d'un costat a l'altre.

Els diumenges a la tarda-vespre s'hi feia sessió de ball amb gramola i altaveu (l'Àngel Ramió anava posant els discos) i cinema i en festes assenyalades que se celebraven durant l'any (Sant Pere Màrtir, Corpus, festa d'hivern...) s'hi feia ball amb orquestra (els músics es quedaven a menjar repartits a les cases del poble), mentre que a la festa major d'estiu els actes tenien lloc a l'aire lliure.

"Per la Guerra Civil l'edifici va ser confiscat per part del bàndol republicà, i després va tornar a mans del propietari. Després de l'esmentat i malaurat enfrontament bèl·lic, va

recuperar la seva funció com a local social del poble, el va llogar una associació cultural, fins a finals dels anys 1960 o 1970. Posteriorment, finalment, va servir com a granja de

EMPÚRIES OILS

GASOILS A DOMICILI
CALEFACCIÓ - AGRÍCOLA - AUTOMOCIÓ

 972 770 274

www.empuriesoils.com

FISIO L'ESCALA
CENTRE DE FISIOTERÀPIA I RECUPERACIÓ FUNCIONAL

www.fisiolescala.com
972771475
Ronda del Pedró, 12
17130 - l'Escala

pollastres i de porcs i com a paller. En l'actualitat, és propietat d'una immobiliària i està a la venda, amb la condició de conservar l'estructura de la façana original".

A l'inventari arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya s'hi pot llegir la següent descripció: "Edifici aïllat de nova planta, rectangular i amb la coberta de dos vessants. Està distribuït en planta baixa i pis. L'element destacable de la construcció és la façana principal. Presenta un gran portal al centre emmarcat per dues finestres. Les obertures són d'arc rebaixat amb els brancals a manera de pilastres i un coronament motllurat bastit amb maons. Al pis, un gran arc rebaixat bastit amb maons emmarca els tres grans finestrals disposats en degradació i tancats amb vitralls decorats. La façana està rematada per un coronament esglaonat, decorat amb el mateix motiu que les obertures. Destaca el plafó central coronat amb una bola ceràmica, on hi ha inscrit l'any de la inauguració, 1929. La façana presenta les cantonades decorades amb maons disposats a tall de carreus. La construcció conserva el parament arrebossat i pintat, amb trams de l'obra vista". I segueix: "Un fenomen social ben palès a moltes poblacions de l'Alt Empordà a partir de la segona meitat del segle XIX és la creació de societats de beneficència. Aquestes societats tenien, entre altres funcions, la finalitat d'ajudar econòmicament als socis que per alguna raó es quedaven desprotegits i en situació precària. Amb el temps aquestes societats varen esdevenir centres de reunió local i promotores de múltiples activitats lúdiques i culturals. Paral·lelament, en aquest ambient associacionista, es creen societats únicament amb finalitat recreativa. Per a totes elles, la disposició d'un local on desenvolupar totes

aquestes tasques va portar a la construcció d'uns peculiars edificis dels quals l'arquitecte Azemar es va convertir en un dels principals dissenyadors. En el cas de Viladamat, es tracta de l'edifici de la Societat, també conegut com la Sala de ball. Fou construït l'any 1929, tal com apareix en relleu a la part superior de la façana".

Text i fotografies: JOAN CARRERES

Ajuda'ns a reciclar!

Recollida d'oli vegetal usat
Transportista i gestor de residus

972 158 742
info@sersall.net

SERSALL S.L.

REPARACIÓ MECÀNICA i ELECTRICITAT DEL L'AUTOMÒBIL
VENDA DE VEHÍCLE I MAQUINÀRIA

Ctra. l'Armentera
VILADAMAT Tel. 972 788 073

S'ha acabat la funció

El tema comú de la ZER d'aquest any ha estat "El Circ Tramuntana", d'aquí el títol de l'article.

El curs 2023-2024 ha arribat a la seva fi i l'alumnat ha abandonat les aules

per assistir als casals i activitats estiuenques que es fan a la zona.

Al centre hi ha força silenci i ja es respira l'olor del curs vinent.

Durant aquests mesos, les escoles que conformen la ZER s'han transformat en una carpa, vestides de color vermell i blanc. Hem treballat des dels personatges que apareixen en aquest espectacle (equilibristes, trapezistes, forçuts, mags...) fins als valors que s'hi treballen (constància, treball en equip, esforç, valentia...). També hem investigat circs d'arreu del món i hem conegut la vida d'alguns cèlebres personatges com el Mago Pop, el pallasso Tortell Poltrona o l'equilibrista Nathan Paulin.

Però el plat fort ha estat la sortida que vam fer tota la ZER el mes de febrer al Festival de Circ Elefant d'Or. Allà vam gaudir en directe de la funció i vam quedar meravellats de tots els números que s'hi van realitzar. Vam valorar molt positivament fer una excursió les tres escoles juntes, ja que d'aquesta manera hem millorat una mica més la coneixença

Taller de teles de fi de curs.

Taller de plats de fi de curs.

entre l'alumnat, especialment entre els amics de la ZER, que és un dels projectes que volem continuar potenciant en un futur.

A la festa de final de curs hem tingut l'oportunitat de poder practicar diferents disciplines del circ en primera persona, a través de diferents materials i aparells, gràcies als tallers que l'AFA va organitzar al pati del centre.

Després d'haver vist tota una funció real i d'haver practicat en els tallers, la trobada de final de curs que s'havia de fer a Viladamat i que havia de ser un espectacle de circ amb tots els seus detalls, no podia sortir millor. Vam tenir dues presentadores fantàstiques que van fer gaudir al públic amb els seus tocs d'humor i vam veure tota classe de números: de màgia i escapisme, de faquirs amb bengales, de pallassos ballarins, d'equilibristes fent torres humanes, de màscara... La veritat és que ens va sortir una funció rodona i el públic convidat va vibrar de valent! A més a més, a última hora, ens va visitar TV3 per saber com acomiadàvem el curs i per gravar algunes imatges que posteriorment es van veure pel TN Comarques. Va ser una jornada fantàstica.

Trobada de ZER de final de curs.

Entrevista a TV3.

Candidatures Consell Escolar d'Infants.

Candidatures Consell Escolar d'Infants. Idees.

Enguany, també, a partir del segon trimestre, es va engegar la col·laboració amb l'Ajuntament per mitjà del Consell Escolar d'Infants. L'alcaldeessa i la regidora d'educació ens van visitar al centre i ens van explicar breument el funcionament

de la proposta. A partir d'aquí, l'alumnat de cicle mitjà i superior es va poder preparar una candidatura i la va defensar davant la resta de companys. En acabat, vam fer un procés electoral i en van sortir escollits els representants de les diferents regidories i de l'Alcaldia. A les assemblees d'escola han començat a sortir propostes molt interessants per invertir la partida del pressupost que l'Ajuntament ha destinat a aquest projecte. Aquestes idees s'acabaran de definir el curs vinent. Quina bona iniciativa que la mainada s'impliqui d'aquesta manera en la xarxa de poble i tingui veu i vot en la presa de decisions que afecten aspectes del municipi!

Us desitgem un estiu ple de màgia, de música i d'humor.

VISCA EL CIRC I BONA FESTA MAJOR!

LES MESTRES DE L'ESCOLA

El nostre projecte: El pati que volem

El projecte de transformació del pati és un tema apassionant i més quan es pot compartir amb els nens/es i les famílies.

El pati de l'escola és un espai educatiu i de contacte amb la natura. És el principal espai de joc i moviment que tenen els infants durant la jornada escolar, a part que també s'hi desenvolupen bona part de les interaccions socials entre iguals i descobriments autònoms. Per això, és important tenir en compte la seva estructura, el seu disseny i quins són els elements que afavoreixen el joc.

Fa tres cursos l'AFA va iniciar la remodelació del pati de l'escola. En un primer moment es van realitzar diferents esbossos de les idees existents que, gràcies a les aportacions de les famílies, van acabar desembocant en el projecte definitiu, que és el que s'està plasmant en aquests moments.

És un projecte que aposta per diversificar l'oferta lúdica del pati. La proposta, primerament, preveu una naturalització de l'espai, plantant arbustos per delimitar la caseta de joc simbòlic i creant un petit bosc entre les pistes de bàsquet i el camp de futbol que s'han repensat i redimensionat adequant-se a les necessitats dels nens i nenes de l'escola. El fet de tenir zones verdes té com a objectiu oferir zones d'ombra natural on fer una estona de lectura o, simplement, seure i parlar amb amics i amigues.

En segon lloc, s'han mogut algunes de les estructures de joc existents i se n'han adquirit d'altres com la caseta de fusta. Hi ha la intenció de col·locar-ne alguna altra de nova, ja que el joc simbòlic és un dels pilars del creixement i aprenentatge de l'alumnat en les primeres etapes escolars.

També s'han instal·lat unes bigues de fusta decoratives per delimitar els espais i fer que l'espai sigui més bonic i cuidat. Finalment, s'han fet diversos murals, repintat mobiliari, instal·lació de reg eficient...

Tots aquests canvis no haurien sigut possibles sense la participació de molts pares, mares, familiars, nens i nenes que, de forma cooperativa, hem fet pinya per fer realitat aquelles il·lusions embrionàries de fer un pati adaptat a les necessitats d'una escola del segle XXI.

Obres de remodelació del pati de l'escola.

Malgrat la feina feta, no ens aturem, ans al contrari. La il·lusió que els nostres infants i els que vindran tot darrere puguin gaudir d'un entorn més natural i estimulant fa que destinem tots els recursos dels quals disposem per aconseguir-ho. Seguirem treballant per consolidar aquesta proposta consensuada de pati que tenim entre mans.

Volem insistir també en el pensament que sense el granet de sorra que ha aportat cadascuna de les famílies que hi participen no hagués estat possible portar a terme aquest ambició i engrescador projecte.

Aquesta ha estat una de les principals inversions de l'AFA els darrers anys, però com bé sabeu l'AFA no només es focalitza en l'escola, sinó que és una de les entitats de Viladamat que participa més activament en l'activitat social del municipi. Un any més ha organitzat l'exitosa marxa dels lluers, amb centenars de participants i moltes col·laboracions; s'ha tornat a portar l'arrossada a la muntanya, amb rifes, concursos, música... tot el possible perquè continuï tenint una bona acollida per la gent del poble; també ha continuat organitzant la quina juntament amb les altres entitats; i s'han venut roses a la plaça de l'església per Sant Jordi.

Volem insistir en el pensament que sense el granet de sorra que ha aportat cadascuna de les famílies que hi participen no hagués estat possible portar a terme totes aquestes activitats.

Lluerts, la nova incorporació!

Un dels esdeveniments més destacats de la Festa Major de l'any passat ha estat la incorporació dels lluerts, figures acolorides que han captivat l'atenció dels més petits i han aportat una nova dinàmica allà on hem anat. Aquests lluerts han esdevingut un element essencial de la nostra colla, han aportat varietat i encant a les nostres actuacions. La participació i implicació dels més petits és fonamental per assegurar la continuïtat de la colla. I alhora per mantenir-la activa necessitem més portadors disposats a unir-se, ja que portar els gegants és una tasca que exigeix força i dedicació. Us animem a venir i provar-ho!

Aquest any la Colla Gegantera de Viladamat hem tingut el plaer de participar en cercaviles a pobles veïns com l'Escala, Flaçà, Peralada, Celrà i Vilaür, omplint els carrers dels nostres gegants i la música de les nostres gralles i tabals.

Tant les gralles, tabals i bombo, hem dedicat sessions quinzenals per assajar i preparar noves melodies, presentant un repertori renovat i variat. Estem impacients per compartir-les aquests dies de Festa Major i veure la gent ballar i cantar al costat d'en Feliu, l'Eulàlia, en Quirze i els lluerts.

Una altra de les activitats en la qual hem estat presents enguany ha estat a la Fira del Vermut, amb la nostra parada oferint biquinis, fränkfurts i cafès.

Per a aquesta cercavila, a més de les colles que cada any ens acompanyen, tindrem el plaer de gaudir de la participació de les colles de Perpinyà i Garriguella. Esperem amb entusiasme la seva visita.

Volem expressar el nostre agraïment a tots els membres de la colla, als músics, als portadors i a tots aquells i aquelles que han participat i ens han ajudat a continuar amb aquesta tradició.

Gràcies a tots i totes per fer possible que la Colla Gegantera de Viladamat segueixi creixent i omplint els carrers de festa, cultura i alegria!

Ball final «la farola».

Presentació dels lluerts 2023.

Sopar de les colles 2023.

Un viatge al pol nord

Un any més s'ha viscut a l'Escala una doble cercavila, primer la de carnaval i després repetint la rua de carrosses i comparses al mes de juny. La colla de Giro de Xarnera i Joves Barraquers ha tornat a ser un nou èxit d'assistència, tot i que enguany sense cap premi que recompensi l'esforç i dedicació dels nostres manetes. Uns per dissenyar i construir una carrossa que ens transportava al pol nord, en forma d'iglú, amb pingüins, amb peixos i un mar de gel, i altres per aconseguir unes disfresses d'esquimal a mida de tots els participants, dels més petits fins als més grans.

Amb aquestes ja són més de deu cercaviles trobant-nos als carrers, ballant i gaudint de la festa del carnaval gràcies a la creació de Giro de Xarnera, i a tothom qui any rere any ho ha fet possible.

Amb la mateixa filosofia

Aquesta temporada no ha estat esportivament una bona temporada per al Club de Futbol Viladamat. S'ha baixat de categoria, però s'ha pogut competir i donar la cara durant tota la temporada, malgrat començar la pretemporada al mes de juliol passat amb només 5 jugadors.

De cares aquesta nova temporada amb l'equip a la categoria que, no per història, però sí per nombre d'habitants, ens correspon, que és a Quarta Catalana, tindrem derbis d'aquells que fan afició amb pobles veïns com el Verges, el Jafre, l'Armentera o el Ventalló. El club mantindrà, com sempre, la mateixa filosofia, amb el nombre màxim de jugadors de la casa i del poble i la resta de jugadors de pobles del voltant, amb l'objectiu clar de ser a la part alta de la classificació.

La Junta del Club de futbol Viladamat ha passat en obert a l'Ateneu els partits de futbol de les diferents competicions del Barça i també alguns del Girona per als socis i les sòcies i aficionats i aficionades del club, ha col·laborat com cada any amb l'organització de la Quina i amb una parada a la Fira del Vermut amb les ja famoses i reconegudes mandonguilles amb sèpia d'en Narcís Palahí.

Tindrem derbis d'aquells que fan afició amb pobles veïns com el Verges, el Jafre, l'Armentera o el Ventalló

Des de la Junta del CF Viladamat us desitgem una bona Festa Major.

Us esperem a tots i a totes al camp.

Visca Viladamat i visca el Club de Futbol Viladamat!

Llúcia Martínez Macard · Col n°983

MEDICINA VETERINÀRIA INTEGRATIVA
SERVEI A DOMICILI
ASSESSORAMENT NUTRICIONAL
TERÀPIES NATURALS
ACUPUNTURA VETERINÀRIA
VACUNES
MICROXIPIES
CIRURGIES
ECOGRAFIES
ANÀLISIS CLÍNQUES

HORES CONVINQUDES A:
PLAÇA DE L'ESGLÉSIA n°8
17137 VILADAMAT (GIRONA)

(+34) 722 79 69 74
consulta@centrevilavet.cat

El 20è aniversari

L'any passat l'associació va commemorar el seu vintè aniversari celebrant-ho d'una manera extraordinària, amb una festa plena d'actes diversos que no van deixar a ningú indiferent, ja que hi va haver molt bona rebuda a tots els actes.

La Festa Major de Viladamat de 2023 ha passat a ser un record inoblidable més de l'associació i del poble.

Festa Major 2024

Enguany la festa se celebrarà els dies **1, 2, 3 i 4 d'agost**, començant el dijous amb el sopar popular, acompanyat d'havaneres a càrrec del grup **Xicranda**.

L'endemà, a les 20 hores, tindrà lloc la trobada gegantera organitzada per la **Colla Gegantera de Viladamat**, on múltiples colles de pobles veïns ompliran el poble de música i gresca.

La primera nit de concerts, darrere l'Ateneu Popular Sebastià Salellas, començarà a les 00 hores amb el grup de versions **Orquestra Maribel**. Tot seguit, actuarà el grup **Coco** i finalment **DJ Calvins** tancarà la nit amb el seu show.

Dissabte a les 17 hores, al camp de futbol, hi haurà inflables per a la mainada seguida de l'actuació de **Jordi Toniatti**.

El mateix dissabte a la nit podrem gaudir dels concerts de **Boom Boom Fighters & Cookah P, Miquel del Roig, Pelukass** i finalment **PD Ivanote**.

Diumenge a les 18 hores, a la plaça de l'Església, la **Principal de Banyoles** ens oferirà l'audició i ball de sardanes. Seguidament, a les 20 hores, **Els Vampirs** tornen a Viladamat per oferir un ball solidari, organitzat pels Xics77.

Tots els actes de la Festa Major tindran servei de bar, us animem a portar el vostre got reutilitzable de casa per tal de fer de la Festa Major un esdeveniment més sostenible.

Finalment, volem recordar que la festa és un espai per a tothom i us convidem a participar-hi!

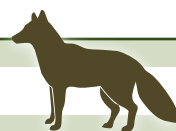
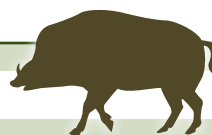
Bona festa Major!

Calendari temporada 2024/2025 i normes per al caçador

La Societat de Caçadors d'Albons-Viladamat ha fet públic el seu calendari, seguint la resolució del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació de la Generalitat de Catalunya, com també les normes per al caçador de la temporada 2023-2024.

Calendari

LA MITJA VEDA: Es podrà caçar els dies 25 d'agost i l'1, 8 i 15 de setembre de l'any 2024 a la zona limitada a la part est de la carretera antiga de Figueres (al pla). Està prohibida la cacera de perdius, llebres i conills.

CAÇA MENOR: Del 13 d'octubre del 2024 fins al primer diumenge 2 de febrer del 2025, per al tord comú fins al 9 de febrer de 2025, dijous, diumenges i festius no locals.

PERDIUS I LLEBRES: Del 13 d'octubre del 2024 fins al 5 de gener de 2025, dijous, diumenges i festius no locals.

Només es permet dues perdius per dia de cacera i caçador. En les altres espècies cinegètiques d'acord amb la llei.

PORC SENGLAR: Contacteu amb el Sr. Chaves d'Albons, encarregat de la colla del porc senglar, telèfon 686 993 949. Els dies de cacera són de l'1 de setembre de 2024 fins a l'últim diumenge de març de 2025, el dia 30. La cacera només es farà els dissabtes. En benefici de l'agricultor, el representant legal podrà sol·licitar fer batudes en juny, juliol i agost.

GUINEU: De l'1 de setembre de 2024 fins al 30 de març de 2025.

Normes i altres observacions:

En les normes, cal ressaltar l'obligació de recollida dels cartutxos utilitzats, i també l'obligació de tots els caçadors de no molestar i respectar la zona de cacera a la resta de companys. Per altra part, es recorda que el passi del vedat no és vàlid si no s'acompanya del DNI de l'interessat.

Queda prohibida la cacera en camins. En camins, a més, cal descarregar l'arma al seu pas.

Queda totalment prohibit passejar els gossos en època de veda fora de la zona d'ensinistrament. També queda prohibida la cacera en terrenys cremats, amb neu, pluja intensa, boira espessa i en camins.

En aquesta temporada no es poden caçar les tórtors.

Es continuen fent batudes en època de veda, amb autorització del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, en benefici dels agricultors.

Cal recordar la dificultat de fer batudes a prop de les carreteres, sobretot en aquelles que hi hagi camps de blat, pel perill que poden tenir els gossos.

Les faltes molt greus previstes en l'acta aprovada en assemblea general el 25 de febrer del 2005, que no poden cometre els caçadors, són les mateixes que s'han publicat en les darreres revistes de *Terra de Lluerts*.

Reiterem que cal comprovar, també, que els vehicles disposin d'assegurança reglada que cobreixi els danys ocasionats per un porc senglar, i d'altres animals salvatges. En cas de sinistre, caldrà fer les gestions amb els Mossos d'Esquadra i l'assegurança i, sobretot, fer la diligència corresponent. Si el sinistre és a conseqüència de la cacera, durant 12 hores després, cal aplicar el mateix que en el cas anterior.

FUNERARIA VICENS

— Des de 1924 —

SERVEI 24 h ELS 365 DIES DE L'ANY

Passeig del Cementiri, 17

Tel. 24 h (0034) 972 50 12 12 - 972 67 86 86 - Fax 972 50 97 42
17600 FIGUERES (Alt Empordà)

LA JUNTA

El Club de Lectura, un vincle d'unió

Un any més, el Club de Lectura ha continuat fent la seva tasca com a entitat de relació, d'intercanvi d'idees, emocions i opinions sobre les lectures mensuals. El grup ha anat creixent i enriquint-se en diversitat i participació.

Entre les diferents activitats dutes a terme, podem comptar amb les següents presentacions de llibres per part de les mateixes autores i autors, obertes a tot el públic.

➔ **Henar Galán**, *Cafè negre, sèrie negra, xocolata negra*.

➔ **Assumpta Montellà**, *Via morta*.

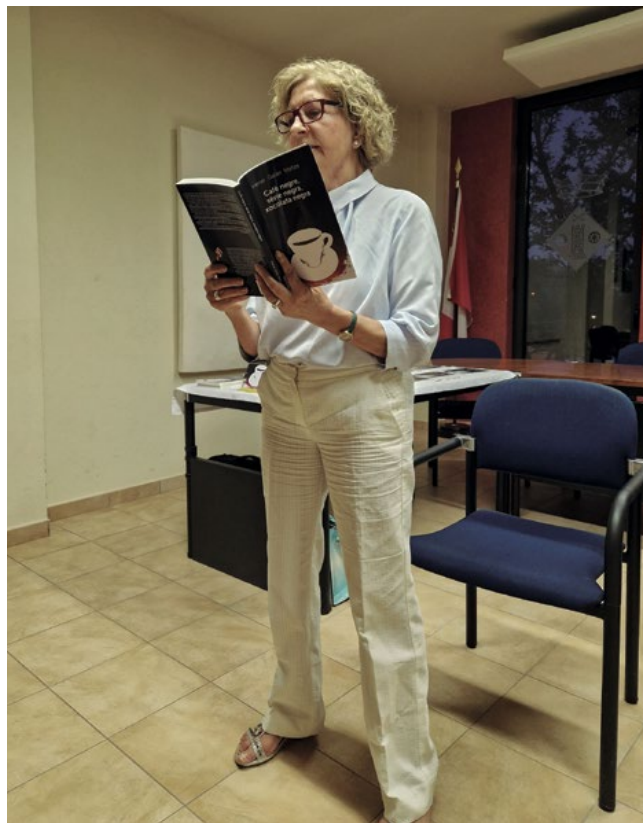
➔ **Isabel Guzmán**, *Bocins de pell*.

➔ **Francesc Ribera, Titot**, *El silenci que hem de témer*.

➔ Participació en la presentació de **Manel Alió**, *La repressió franquista. Represaliats i víctimes de la Guerra Civil a l'Alt Empordà*.

➔ Lectura de poemes en el Dia Internacional de la dona del 8 de març, organitzat per l'Ajuntament.

➔ Participació en l'escola de Viladamat per la Diada de Sant Jordi, escenificant contes per diferents indrets del poble.

Henar Galán.

Assumpta Montellà.

Foto de grup amb els assistents a la presentació del llibre *Bocins de pell* d'Isabel Guzmán.

Francesc Ribera, Titot.

Manel Alaió.

Lectura de poemes en el Dia Internacional de la Dona.

Participació en l'escola per la diada de Sant Jordi.

Pel que fa a altres activitats:

- ➡ Sortida seguint la ruta de la novel·la *Via Morta* amb l'Assumpta Montellà, i on vàrem visitar Portbou i l'antic hotel Belvédère o Rayon Vert de Cerdère.

Cal ressaltar l'excel·lent guiatge fent ben vius tots els racons on tenen lloc els fets més reeixits de la novel·la.

Sortida seguint la ruta de la novel·la *Via Morta*.

- ➡ Com és habitual, vàrem participar en la Fira del Vermut de Viladamat amb paradeta de brunyols i variades, originals i exquisides truites elaborades per les persones que, d'una manera o altra, participen en el Club de Lectura. Val a dir que cada any tenim més èxit i que ben aviat ja havíem acabat les truites i els brunyols.

Parada de truites i brunyols durant la Fira del Vermut.

Ens proposem de mantenir aquest vincle d'unió del Club de Lectura i, si pot ser, a ampliar-lo i millorar-lo.

Hi esteu tothom convidat!!!

L'Assemblea denuncia un cop d'estat judicial en l'aplicació de l'amnistia i convoca una mobilització sota el lema **"Desobeïm els jutges espanyols. Independència"**

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) ha denunciat un cop d'estat judicial en l'aplicació de la llei d'amnistia. El Tribunal Suprem ha refusat aplicar l'amnistia al MHP, Carles Puigdemont, a l'exvicepresident, Oriol Junqueras, i als exconsellers Toni Comín i Lluís Puig, a més, el cas 235 dels CDR encara està obert i, en canvi, s'ha aplicat immediatament als 46 policies espanyols acusats de delictes de tortures o tractes inhumans per les seves actuacions el Primer d'Octubre. Davant d'aquest atac a la democràcia i a la separació de poders, l'ANC va convocar una manifestació el dissabte, 13 de juliol, a Barcelona amb el lema "Desobeïm els jutges espanyols. Independència".

La manifestació al seu pas per la Via Laietana de Barcelona. Foto: ANC

Durant la manifestació, milers de persones van omplir de gom a gom la Via Laietana i, després, la plaça Sant Jaume de Barcelona. Van donar suport a aquesta crida, entre d'altres, la Coordinadora de l'Advocacia de Catalunya, els CDR, la Intersindical, la Comissió de la Dignitat, Alerta Solidària, Òmnium Cultural, Junts, CUP, Voluntaris per la República, l'Associació Memòria Contra la Tortura i diversos altres grups de suport de persones represaliades.

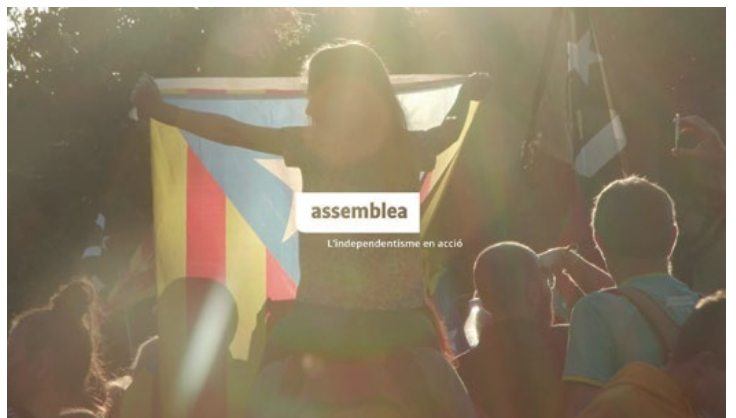
Tot seguit, el president de l'ANC, Lluís Llach, va pronunciar un discurs. "Ens alcem contra la rebel·lió judicial fins que no s'amnistii l'últim CDR i tots els exiliats puguin tornar lliures a casa".

En paral·lel, coincidint amb la manifestació a Barcelona, les assemblees exteriors de l'Assemblea es van manifestar davant dels consolats i ambaixades espanyoles a diferents capitals del món per denunciar, davant la comunitat internacional, les maniobres del sistema judicial espanyol.

L'Assemblea apel·la a Junts, ERC i la CUP a no donar cap suport actiu o passiu a la investidura d'Illa

El Secretariat Nacional de l'Assemblea Nacional Catalana ha aprovat una declaració política que apel·la a Junts per Catalunya, Esquerra Republicana i la CUP a no proporcionar cap suport actiu o passiu a l'eventual investidura del primer secretari del PSC, Salvador Illa.

El Secretariat Nacional també ha aprovat un altre document que conté un seguit de prioritats per encaminar l'acció política de l'Assemblea per als pròxims dos anys de mandat per revertir la situació d'estancament i deserció de l'independentisme.

L'independentisme en acció. Foto: ANC

L'Assemblea, Òmnium i Irídia recorrerem l'amnistia contra els policies acusats de cometre violència policial durant el Primer d'Octubre

L'Assemblea, juntament amb Òmnium Cultural i Irídia, recorrerem contra la decisió d'amnistiar els 46 policies espanyols investigats per cometre violència policial durant la celebració del Primer d'Octubre.

Les tres entitats, personades com a acusació popular, al·legarem en els recursos que la brutalitat policial perpetrada per part dels policies contra la societat civil contravé l'article 3 del Conveni per a la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals i poden representar delictes de tortures o tractes inhumans o degradants, que superen el llindar de gravetat de conformitat amb la jurisprudència del TEDH.

La contundent i brutal violència policial contra la societat civil durant el referèndum de l'1 d'Octubre. Foto: VICENS FORNER / GORBS NEWS / REVOLTA URNES

Reactivem-nos

L'Assemblea inicia una gira per diverses ciutats de Catalunya per escoltar l'independentisme i reactivar-lo. Sota el clam Reactivem-nos, Lluís Llach i Jordi Pesarrodona inicien una sèrie de trobades participatives amb l'independentisme, per acostar el Secretariat Nacional a les assemblees territorials i engrescar les bases per a un nou embat.

Una de les prioritats del Secretariat Nacional actual és millorar la comunicació bidireccional amb les assemblees de base. L'objectiu és tornar a activar l'independentisme i escoltar les diferents propostes de les bases fent desenes de trobades pel Principat.

Reactivem-nos, un cicle de xerrades participatives per tot Catalunya. Foto: ANC

El benestar animal

L'any passat es va aprovar la nova llei de benestar animal que va entrar en vigor el 29 de setembre de 2023. Aquest nou text legislatiu, d'àmbit d'aplicació a tot l'Estat, preveu una major implicació en el benestar dels animals per part de les administracions locals, entitats i particulars.

L'objectiu de la llei, segons va informar TV3, "és acabar amb el maltractament i l'abandonament zero" dels animals, a més de promoure l'adopció i la tenença responsable. Les xifres del Ministeri de Drets Socials dibuixen una fotografia preocupant: al voltant de 300.000 animals s'abandonen cada any, i se sacrifiquen prop de 100.000 animals sans a les gosses".

A partir d'ara, entre d'altres molts aspectes, el maltractament animal se sancionarà des dels 500 euros fins als 200.000, en el cas que el delicte sigui molt greu. A més, s'ha dut a terme una reforma del Codi Penal que endureix les penes als maltractadors de mascotes i estableix nous agreujants del delicte.

En aquest sentit, doncs, donada la nostra llarga experiència en aquesta matèria, hem ofert a diversos ens locals una mútua col·laboració en aquest aspecte per tal de mantenir el benestar animal, en aquest cas dels gats i, alhora, respectar els principis generals de la llei.

La nostra entitat està inscrita legalment, tant en el Registre d'Associacions de Girona (Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya), com en el Registre d'Associacions de Protecció i Defensa dels Animals (Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural de la Generalitat de Catalunya). I també forma part, com a entitat associada, de la Federació Animalista de les Comarques de Girona.

Així doncs, i com ja hem comentat en revistes anteriors, l'associació Els Bons Gats d'Albons, Bellcaire i Viladamat,

FOTO: DOLORS GIBERT

«L'home és civilitzat en la mesura que comprèn un gat»

George Bernard Shaw

ha realitzat més de 400 esterilitzacions entre gats mascles i femelles i ha donat en adopció més de 300 gats recollits o abandonats i ha contribuït a evitar malalties, baralles entre mascles i, fins i tot, que deixin de marcar territori amb l'orina. Les mesures per al control de la natalitat, a més, permeten mantenir una població més estable i reduïda.

A Viladamat, concretament, hem esterilitzat quasi un centenar de gats i gasses i hem donat en adopció més d'una vintena i, consegüentment, hem reduït notablement la població felina al poble.

En definitiva, segons creiem, el que cal és ser respectuosos amb el planeta i amb tots els seus elements i éssers vius: persones, animals i plantes i viure en plena harmonia. I recordar, una vegada més, que "la terra no pertany a l'home, és l'home que pertany a la terra" i, per tant, ell és un element més i no es pot desconnectar de les espècies i del lligam constituït per les relacions usals en l'ecosistema.

Consegüentment, i concretament, gats i persones han de conviure harmònicament en les poblacions, com ha estat històricament des de fa milers d'anys.

LA JUNTA DIRECTIVA

Hem cremat totes les naus, ja no hi ha retorn

*El clima de la terra es manté gràcies a equilibris molt delicats.
Una desestabilització causa canvis inesperats que poden ser irreversibles.
Els canvis climàtics han marcat la història de la humanitat i, malgrat saber
això, encara no hem après fins a quin punt som vulnerables. Sis mil milions
d'éssers humans naveguem, precàriament, en una mateixa mar turbulent.*
Des del castell de proa, sense deixar el timó, mirem a popa.

Ahores d'ara, gràcies als diversos estudis científics realitzats des de diferents disciplines, és possible d'establir una relació entre els canvis climàtics ocorreguts al llarg del temps amb els esdeveniments històrics més rellevants. Sí, el clima ha estat un factor determinant, ja des d'aquells dies llunyans en què l'ésser humà s'establí, es concentrà i conreà. En una fràgil agricultura de subsistència, i d'això no fa pas tants anys, els revessos climàtics sobtats afectaven les collites, propiciaven crisis, fam, malaltia i mort. I la història dels pobles ho reconvertí en revoltes, guerres, canvis polítics, socials i econòmics.

Eren temps de bonança i construïren catedrals.

S'anomena *òptim climàtic medieval* el període que va des de l'any 1000 al 1300. Abans, però, n'hi havia hagut d'altres d'aquests excel·lents períodes, als inicis de la nostra era geològica, l'holocè, entre 7500 i 5200 anys enrere, la terra es

mantingué càlida i humida, condicions molt bones per a la flora i la fauna. Posteriorment, vingué l'*òptim càlid romà*, entre els s. III aC. i el IV dC, anys en què el gran Imperi conquerí el món; els graners omplerts de cereals gràcies a les bones condicions climàtiques, foren capaços d'alimentar els exèrcits durant les seves múltiples incursions victorioses. S'esfondrà el 476, justament un any en què el fred i les tempestes arrasaren el continent, quedant-s'hi fins que el bon temps va animar els europeus en plena Edat Mitjana.

Durant aquells tres-cents anys, gràcies als hiverns suaus i als estius càlids i, per tant, al rendiment dels conreus, l'augment econòmic i demogràfic de la població europea fou considerable. El casquet glacial àrtic es desplaçà cap al nord, permetent que danesos i escandinaus, mariners excel·lents, exploressin les costes d'Islàndia i Grenlàndia. Les vinyes guanyaren territori cultivant-se en latituds molt més septentrionals que

les actuals. Era el marc idoni per a l'ostentació de poder: el dels nobles construint palaus, el de la societat civil fent universitats i, sobretot, el de la Religió, aixecant catedrals. I l'art Gòtic, filigrana en pedra, refinament constructiu finançat per l'excés de recursos en una Europa de bonança climàtica.

Canvis sobtats, dràstics, imprevisibles!!, sis segles de terribles i freqüents tempestes, inundacions de camps de cultiu, salvatges ventades, glaceres en descens... sis segles de la història del món formen l'anomenada *Petita Edat de Gel*, la PEG. Tot començà durant la Pasqua del 1315: un diluvi que va durar tot l'estiu arrasà Europa. El cereal no prosperà a causa del pes de l'aigua, la terra s'erosionà ocasionant solcs profunds fent

BELLESA. Posem en risc la bellesa de la Terra. (Fel Cadí des de Prats de Cadí).

inviablable qualsevol desplaçament. Després arribà el fred, rius i llacs es congelaren, les glaceres envaïren faldars colgant pobles sencers i la fam i les malalties dominaren la terra. *Dies Irae*, Déu llançà la seva ira i colpejà la Humanitat. Els fidels catòlics pagaven *misses pro serenitate* mentre, desesperats, enterraven els seus morts. Agricultura de subsistència: la cruel relació entre canvi climàtic i supervivència. S'acabà ben encetat el segle XVIII, però l'estrès ambiental continuà.

Apa, si no fa pas tants anys!!! Era el 1816, l'any que ha passat a la història com *l'any sense estiu*. Temperatures excessivament baixes als continents de cada costat de l'Atlàntic es veieren acompanyades d'intenses pluges. Els cereals ni espigaren, els fruiters sense veure sol ni fructificaren.

Prop de Ginebra, a la riba del llac Lemán, s'hi troba la vil·la Diodati, residència, aleshores, del poeta anglès Lord Byron. Aquell juny del 1816, Byron feia d'amfitrió al també poeta Percy Shelley i la seva esposa Mary. El fred i les tempestes no els deixaven ni sortir de casa. La nit del diumenge 16, avorrits, jugaven a inventar històries de terror. Fou la nit en què nasqué el monstre Frankenstein, fruit de la desbordada imaginació de Mary Shelley i de l'oportunitat que els oferí la climatologia. La causa puntual d'aquest refredament fou l'erupció explosiva del volcà Mont Tambora, al nord de Sumatra (Indonèsia), que començà l'abril del 1815 i que durant

MARE. En un bosc els arbres mare tenen cura de la seva descendència.

QUERCUS SUBER. Mira la vida que t'envolta abans no sigui destruïda.

tres mesos de violentes convulsions el seu con sortí disparat a l'atmosfera en forma de lava i cendres. Reduí la seva alçada en 1300 metres i la pols volcànica, o núvol de cendra, arrossegada pel vent al llarg de milers de quilòmetres tapà el sol durant més de dos anys generant condicions climàtiques adverses.

Fem, no fem, i, a sobre, ho permetem L'Organització Meteorològica Mundial (WMO /OMM) nascuda el 1950 depèn de l'ONU i té la seva seu a Ginebra. Al llarg dels anys ha emès sis informes d'avaluació sobre el canvi climàtic i són els següents:

- **1R. INFORME, ANY 1980** = tant les emissions de gasos d'efecte hivernacle com la variabilitat natural del clima, "poden" ser causa de l'escalfament del planeta.
- **2N. INFORME, ANY 1995** = el balanç de les proves efectuades "suggerix" una influència humana sobre el clima.
- **3R. INFORME, ANY 2001** = les emissions de gasos d'efecte hivernacle "són" les responsables de més de la meitat de la temperatura terrestre.
- **4T. INFORME, ANY 2007** = molt probablement "som responsables" de la meitat de l'augment de la temperatura mundial.
- **5È. INFORME, ANY 2014** = la influència humana en el sistema climàtic és clara, l'escalfament és inequívoc i les seves causes, també.

Es fa oficial la causa antropogènica de l'actual canvi climàtic, el comportament social i la desforestació.

Conseqüències: desaparició dels gels continentals i marins, augment del nivell del mar i la massa oceànica. Modificació de les precipitacions: pluges més intenses, períodes de sequera. Immigracions de víctimes de la crueltat climàtica, els moviments de població acaben portant conflictes: amenaça per a la pau.

Epíleg. Era l'any 335 abans de Crist. El Gran Alexandre, rei de Macedònia, vol conquerir la fèrtil Fenícia. Ancora- des les naus del seu exèrcit a la riba mediterrània s'adonen amb estupor que els guerrers de les tropes fenícies els superen de llarg. La por domina els homes d'Alexandre. Fou llavors quan el mític general cap dels exèrcits macedònics decidí cremar les naus que els havien de tornar a casa. Sense possibilitat de retorn els seus guerrers estaven obligats a vèncer per tornar amb les naus de l'enemic. Hem de sortir victoriosos, els digué, només hi ha un camí de retorn, i és per mar. Una decisió arriscada gràcies a la qual el gran estrateg triomfà.

COBDÍCIA. Destrucció als peus del mític Cervino (Itàlia), per a la construcció de més pistes d'esquí.

La desaparició dels gels continentals, augment del nivell del mar, pluges més intenses i períodes de sequera en són algunes de les conseqüències

SEQUOIA ROJA. Gràcies a l'estudi de les anelles de creixement dels arbres mil·lenaris podem saber els canvis climàtics del Planeta al llarg de la història.

Any del 2024: la inconsciència, la frivolitat, la desmesura, la manca d'escrúpols, l'arrogància, la desinformació, l'engany, l'abús i la cobdícia, tots hi som, tots naveguem a la deriva dins d'una única nau, Planeta Terra, en una mar turbulenta compartida. Del rumb que prendrem en la present singladura en depèn tot.

BIBLIOGRAFIA:

BRASERO, Roberto:
La influència silenciosa.
Editorial Espasa.

DARTNELL, Lewis: *Orígenes.*
Cómo la historia de la Tierra determina la historia de la humanidad. Editorial Debate.

FAGAN, Brian:
La pequeña edad de hielo.
Editorial Gedisa.

Text: MARIA-TERESA CROS
Fotografies: JAUME COSTA i
MARIA-TERESA CROS

La revolta pagesa

«Revolta». Segons el diccionari descriptiu de la llengua catalana, estat d'alteració de l'ordre públic provocat per un col·lectiu. Aquesta definició explica prou bé el que va passar a Catalunya a finals d'hivern, quan els pagesos catalans sortien al carrer, aturaven el país i marxaven amb els seus tractors cap a la capital, però aquesta només és la imatge plàstica de la Revolta, com neix, com es gestiona i què passa entre tractors és el que difícilment arriba a la ciutadania si no es viu en directe.

A finals del 2023, enmig d'eleccions arreu d'Europa, comencem a veure als mitjans de comunicació que els pagesos d'Alemanya, Holanda, Polònia i fins i tot el Regne Unit, treuen els tractors i s'enfronten als seus governs amb demandes molt diverses, segueixen els italians, grecs i, finalment, s'hi afegeixen els pagesos francesos. A Catalunya i Espanya hi ha remor, ganes d'emular el que fan a la resta d'Europa. I a Catalunya, especialment, hi ha una llosa que ja dura tres anys, la sequera, unes perspectives de males collites i no poder fer sembres de regadiu, tenen als pagesos amb incertesa i coincideix amb els mesos en què la natura reposa i hi ha menys feina. La burocràcia, les exigències de l'administració, les normes europees absurdes, les contínues prohibicions, la manca de reconeixement social del sector i, sobretot el retard en el pagament de les ajudes europees, eren la gota que feia vessar el got. Si a Europa estàvem en campanya electoral, aquí també. Les consignes que s'havien vist arreu de les manifestacions eren realment clares i amb un biaix polític que no tenia lloc a dubte, el missatge de l'extrema dreta, la derogació de l'agenda 2030, la supressió de les mesures agroecològiques, els holandesos demanaven poder contaminar més i continuar sense complir normes europees que fa anys que Catalunya ja aplica.

A finals de gener apareixen a les xarxes socials, concretament a WhatsApp, grups que organitzen manifestacions, el primer és "manifestacions Catalunya". Serà la primera vegada a la història que la pagesia es mobilitza i s'organitza a través de les noves tecnologies. És la gent més jove del sector, la majoria estudiants d'escoles de formació agrària, però ràpidament comencen a aparèixer perfils de lideratges que responen a perfils polítics i sembla que la Revolta pren un cert caire, la veritat és que el sistema de comunicació obert a tothom té forats, en aquells grups de WhatsApp hi havia de tot, pagesos, ramaders, directius de la gran distribució, policies, i qualsevol persona que tingués poca feina i temps per perdre, però el fet és que la pagesia catalana té un fet diferent i qui podia prendre el lideratge ho va fer i es va destriar el gra de la palla

ràpidament. Els grups de WhatsApp es fan per províncies i són més petits, es poden gestionar amb més comoditat, ens coneixem la majoria.

Les mobilitzacions

S'acosta el dia de la primera mobilització, el 6 de febrer a tot l'Estat espanyol, les consignes són clares i clàssiques de l'extrema dreta, i la cosa es complica, per organitzar una mobilització cal comunicar-ho a la Conselleria d'Interior, i cal una organització que ho faci, fins aquell moment s'ha rebutjat qualsevol relació amb les organitzacions agràries, s'han titllat de col·laboracionistes, de venuts al poder. Està clar que els pagesos se senten allunyats de les organitzacions que els representen, malgrat que aquestes organitzacions mai han deixat de treballar per la pagesia, però recordeu que hi ha política pel mig i no tot és extrema dreta.

Pocs dies abans de la primera mobilització comencen a Girona una sèrie de contactes entre Revolta i Unió de Pagesos, a les comarques gironines les coses van diferent, el sindicat ha convocat una manifestació per al 13 de febrer i Revolta encara no té res per al dia 6 i es pren l'acord d'anar tots junts a quatre mobilitzacions, el sis, el tretze, el vint-i-u a Madrid, i el vint-i-vuit, si es vol aconseguir alguna cosa la mobilització ha d'ésser sostinguda i llarga en el temps. Quan s'anuncia que la Unió participa en la mobilització, aquella mateixa nit més de 150 tractors se sumen a la llista de participants de Girona.

I arribat el dia sis comencen les mobilitzacions, som molts i d'espectres molt diferents, cerealistes, fructicultors, arrossaires, ramaders de tota mena, és un bon moment per fer noves coneixences i saber de primera mà què volen els pagesos catalans. Hi ha una sensació molt general que han caigut a l'oblit, ningú es preocupa per ells, per les persones, se'ls hi requereix de tot, les normatives i prohibicions cauen una darrera l'altre, però ningú no ha anat a casa seva a veure com estaven, quines eren les seves preocupacions. La pagesia rep informació

a través dels mitjans, no confien en les organitzacions agràries, les veuen institucionalitzades, com una part del sistema, i no confien en el sistema que els governa. Només se'n refien d'ells mateixos.

Darrere d'una mobilització hi ha d'haver unes demandes que el govern ha de resoldre, però aquí no hi ha cap estructura

que gestioni les demandes ni que sigui capaç d'articular una reunió amb el govern. A base d'assemblees s'aconsegueix escriure unes demandes que són variades i poc connexes. La primera mobilització acaba amb una tractorada cap a Barcelona, i recepció d'una delegació al Palau de la Generalitat i la Unió de Pagesos gestiona la recepció a Palau. S'acorda que el Govern s'asseurà a negociar i en quin marc es farà, tornem cap a casa, una mica amb les mans buides i la sensació de reconeixement, almenys per una gran part de la ciutadania. Alguns fan nit a Barcelona i l'endemà van al Parlament, un partit polític fa tot el possible per obrir les portes de la institució a la Revolta, a la política, i els pagesos es reuneixen amb la Mesa del Parlament.

Una setmana passa volant i ja som a Pontós, les negociacions amb el Govern de la Generalitat van d'aquella manera, continuem sense estructura, amb un equip tècnic que treballa a contracorrent. Unió de Pagesos ofereix els seus serveis tècnics per fer més eficient la negociació i la plataforma pagesa ho rebutja, són antisindicats, volen ser independents, com no s'ha tingut temps de negociar amb la Generalitat es fan les demandes cap al Govern espanyol, la reforma de la llei de la cadena alimentària pren importància, la mobilització té impacte a tots nivells, amb un caràcter marcadament festiu. El Govern d'Espanya i el Ministeri d'Agricultura es posa en contacte amb la Unió de Pagesos per establir negociacions a canvi d'aixecar el tall de carreteres, la cosa va bé i es volen asseure a taula amb tot obert. Hem aconseguit que el Ministeri es reuneixi amb qui fins ara no reconeixia com a interlocutor, de segur que és la victòria més important.

Han passat quinze dies de negociació, amb una manifestació a Madrid amb moltíssims pagesos d'arreu de l'Estat, amb la qual s'ha tornat a fer moure el Ministeri. Arribem de nou a Pontós, de nit, i ens tornem a instal·lar ocupant l'autopista,

Un moment determinat en un dia habitual de la pagesia. FOTO: DOLORS GIBERT

es buiden camions que porten mercaderies extracomunitàries, es planta un pi al mig de l'autopista i ara sí que les demandes cap al govern de la Generalitat són més coherents i factibles, però Revolta té un problema, al cap d'un mes de mobilitzacions no han aconseguit res, en aquesta ocasió algunes demandes es poden materialitzar en hores, dimissions o cessaments, canvi de nom a la conselleria, continuem sense aconseguir res d'utilitat, és merament un maquillatge, que els pagesos no marxin de la mobilització i la vegin com un fracàs és l'objectiu dels líders.

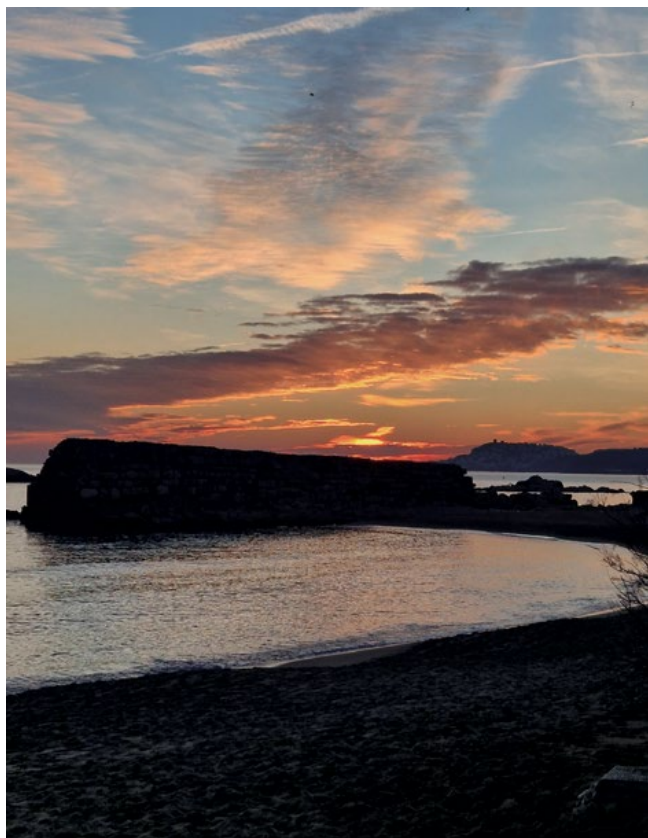
En començar aquest escrit us he dit que a tot Europa s'hi ha ficat la política pel mig, i els catalans no podíem ser menys, si bé l'extrema dreta ho va provar, la reacció per part dels líders va ser ràpida i efectiva i se'ls va escombrar ràpidament. ERC s'ho va mirar des del Govern, la CUP hi va participar activament com a molts altres moviments socials, el PSC no ho va voler reconèixer, i JUNTS va activar i acompanyar el moviment a la primera ocasió, recordem que feia poc havia aconseguit un debat monogràfic sobre agricultura al Parlament de Catalunya i va aprofitar l'ocasió.

I ha plogut, i tots hem tornat a la feina que ens porta la primavera i l'estiu, i la Revolta que encapçalaven tot de persones que ens deien que no creien en els sindicats s'ha acabat d'una manera ben surrealista, amb la creació d'una nova organització empresarial o sindicat, digueu-li com vulgueu, no sé si han madurat tan de pressa, però una vegada més tens la sensació que els antisistema han sigut devorats pel sistema.

Segur que m'han quedat coses per explicar i algunes me les guardaré, bé prou, una revolta pagesa dona per a molt i és molt enriquidora.

NARCÍS JORDI POCH ROS

Fotografia

Albada a Empúries de MERCÈ COSTA.

Del cel a Viladamat de CARLES B. GORBS.

Tramuntana de JOAN CARRERES.

Poesia i relats

Sobreviure a l'abús

Ha hagut de mastegar totes les nafres
del seu cos, sotragades, dolor...
i por, molta por.
No hi ha cap paraula, només se m'acut
maldat suprema.
Sent el desig de vessar molta sang,
sang d'ells, i sap, bé que ho sap,
que la violència
no es cura amb més violència...
malgrat tot, és la nostra ràbia,
la ràbia de totes i de tants segles.

Però som aquí. Un cercle de dones.
Dones que lleparem les ferides,
reconstruïm la pell, arribarem al cor.
Compartirem amor i dolor,
alegries i plors saltant obstacles,
cridarem i, a la fosca agombolarem
la darrera desfeta.
Potser encara no sabem
com tornarem a caminar —sempre juntes—
farem per trobar un camí guardador —juntes.

Hi serem, dona, amiga, mare, germana...
La primera lliçó que hauríem d'aprendre
és que tenim tot el que cal per perdre la por.

ROSER SUÑER I SOLER

La guerra aquí

La por viatja en trens replens,
en cotxes deixats,
trepitja el terra delmat
de les restes del martiri.

La por agafa les cares dels infants,
les tenyeix de blanc de pols com marbre
amb un cor rosat pel fred intens.
La impotència apaga els crits,
ofega la gana i esbatana els ulls
de qui encara no ha trobat com fugir.

Blanc i negre, amb un punt de roig.
Aviat el terror aixafarà els cors,
xuclarà les galtes i els senders seran de neu,
neu roja...
i pidolaran la mort farts de patir.

El terror arriba com sempre,
del cap d'un sàtrapa
que no hem sabut esclafar a temps.

Però hi haurà justícia pòstuma.
Amb la seva ossada malmesa
els nens del futur faran malabars.

ROSER SUÑER I SOLER

Poema a la meua vellesa

He arribat a la tardor de la vida. Carregat d'anys, carregat
de vida, carregat... de tantes i tantes experiències, coneixements,
vivències viscudes... Un llarg camí, amb moltes corbes,
amb molts obstacles per salvar.

Un camí de terra, sense asfaltar. Camí polsegós, on tots els
vents hi bufen, i la polseguera que s'aixeca no et deixa veure
clar per on has de continuar el teu camí, però no et pots aturar,
has de seguir.

Continuar caminant: entre els dubtes i la convicció, entre claror
i foscor, entre els encerts i els desencerts... caminar i caminar...
sense aturar-te i sense poder recular.

Ja no pots rectificar el passat, sí millorar el present i fer més
clar el futur. Després del llarg recorregut, voldria que aquesta

motxilla carregada d'anys i vida, fos ben profitosa. Tant de bo
que el seu pes fos més de gra que de palla...

Al llarg del camí hom ho arreplega tot, i moltes vegades,
sense fer bona tria, s'ho va carregant. Amb l'experiència, te
n'adones que moltes coses les hauries d'haver deixat al marge
del camí i així l'equipatge esdevindria més autèntic i lleuger.

Ara el camí segueix, més plàcid... Fins quan? Això no em distreu
a tirar cap endavant. Caminaré més a poc a poc. Els anys
hi són, la maquinària del cos es va desgastant.

Vull agrair a Déu i a la vida el camí fet fins aquí. Mentre la vida
m'empeny i claregi el camí, jo he de seguir caminant.

MARIA PLA I COLL

Llibres

Presentacions literàries

El dia 10 de febrer es va presentar a la sala de plens de l'Ajuntament, i emmarcat dins dels actes que l'Ajuntament de Viladamat va realitzar en homenatge a les persones represaliades de la Guerra Civil a Viladamat, el llibre **La repressió franquista. Represaliats i víctimes de la Guerra Civil a l'Alt Empordà**, de Manel Alaió i editat per GORBS.

Aquest llibre de 516 pàgines, il·lustrat amb documents i fotografies, amb pròleg de Jaume Sobrequès i presentació d'Alfons Romero, recull, entre d'altres molts aspectes, en un rigorós llistat, uns 7.000 noms d'alt-empordanesos, poble a poble, que varen patir la ferotge repressió franquista durant la postguerra, les víctimes de la guerra, els assassinats a la rereguarda, els exiliats i deportats als camps d'extermini nazis i els exiliats coneguts.

Manel Alaió, durant la seva xerrada, es va centrar en la repressió i alguns fets que va patir Viladamat durant la Guerra Civil.

L'autor, Manel Alaió, durant la presentació del llibre.

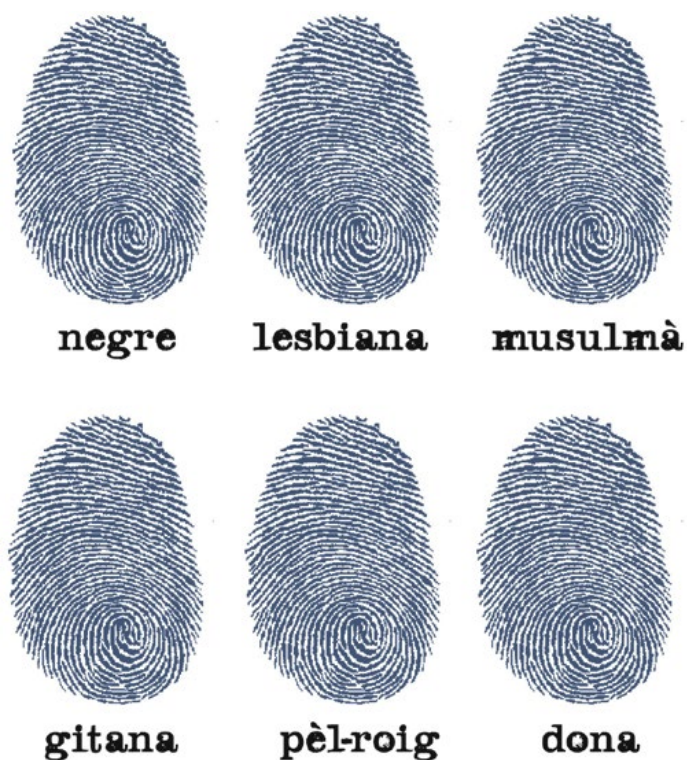
Arts plàstiques

Pintura de **Maurren Both**, serigrafiada per **El Lledoner**.

Aquarel·la (Església de Viladamat) d'Antonio Rosant.

Poema visual de Ferran Fernández.

CULTURA A LA FRESCA

2024

10 juliol	Concert 21:30 Pl Església	UAL·LA Virtuosisme vocal en format de dúo
24 juliol	Concert 21:30 Pl Església	LES VEUS DEL PONT Cor País Meu i la Viu-viu quartet homenatgen al grup El Pont d'Alcalis
14 agost	Concert 21:30 Pl Església	VIVIR PARA BAILARLO La màgia de la dansa del tango i el flamenc
28 agost	Concert 21:30 Pl Església	YUCA AL CALIU cançó mediterrània i llatina

Tots els actes son gratuïts
En cas de mal temps, els actes es faran al local social

El calçat respectuós en infants

L'elecció d'un bon calçat per als nostres fills acostuma a ser un mal de cap per a moltes mares i pares, ja que hi ha molts tipus de calçat, que influirà directament en el desenvolupament del peu de l'infant i la seva biomecànica.

Des de fa uns anys el món del calçat infantil ha fet un canvi molt important, hem passat d'un calçat alt, rígid, estret i molt cenyit a la moda a un calçat ample, tou i flexible. Segons el punt de vista podològic actual, que també ha anat canviant i evolucionant amb els anys, el calçat ideal serà aquell que més respecti el desenvolupament del peu de l'infant, l'anomenat calçat respectuós, amb el qual l'infant ha de tenir la sensació de caminar descalç.

Així doncs, què hem de tenir en compte a l'hora d'anar a comprar calçat per als nostres fills?

- Que tingui una sola fina, flexible i del mateix gruix d'avantpeu a *retropeu*.
- Que sigui ample a la zona digital per tal de respectar l'espai dels dits.
- Que sigui tou i sense costures a la zona de l'*uper*.
- Que el contrafort sigui inexistent.
- Que la plantilla es pugui extreure i sigui totalment plana.
- Que tingui una bona subjecció.

- Que sigui fàcil de posar i treure per millorar la seva autonomia.

Quan sabem que una sabata ha quedat petita?

- Si es trenquen de les ungles.
- Si hi ha vermells a les puntes dels dits.
- Si extraïem la plantilla i veiem que la marca digital queda fora.

Tanmateix, val a dir que els estudis que verifiquen que aquest calçat és l'ideal són pocs, serà d'aquí a uns anys quan les noves generacions vagin creixent que veurem el resultat d'aquesta nova manera de protegir els peus.

En el cas que observem alguna anomalia en el desenvolupament del peu, llavors es recomana portar a valorar l'infant per un professional.

Així doncs, està a les nostres mans el futur dels peus dels nostres fills.

CRISTINA ROCAS GURI

VILADAMAT - GIRONA

EMPORDÀ

AUTOCARAVANES

www.autocaravanesemporda.com

LLOGUER D'AUTOCARAVANES I CAMPERS

Viatja com a casa

 615 18 90 92
-
 669 48 20 05

El desajustament de les vèrtebres

L'spinologia o «spanology» és una pràctica manual per ajudar a corregir el que anomenem els desajustaments vertebrals. Un factor primordial en aquesta tècnica consisteix en la delicadesa a l'hora de fer aquesta manipulació.

En aquesta pràctica és important, en primer lloc, fer un bon “diagnòstic” de la zona i músculs de les vèrtebres que puguin estar en tensió. Moltes persones em pregunten: com és que les vèrtebres es desajusten? Per què ens hem d'ajustar?

L'spinologia parteix d'una base filosòfica anomenada vitalista i higienista.

No m'estendré en aquests conceptes en profunditat, però sí que és significatiu que des de la spinologia es recomani fer revisions de la columna vertebral com una higiene.

No es fan tractaments terapèutics de cap patologia de la columna ni es tracten malalties concretes, sinó que es té en compte el desajustament de forma específica.

Els desajustaments poden comportar problemes de la salut a llarg i a curt termini. Hi ha causes que provoquen els desajustaments i causes provocades per aquests desajustaments en conseqüència.

Exemples que provoquen desajustaments: caigudes, traumes, accidents, una tensió, males postures, vida sedentària, traumes emocionals... en definitiva, una limitació de la nostra capacitat de viure amb una actitud sana i equilibrada en molts aspectes.

Quan una o unes quantes vèrtebres estan desajustades es crea una interferència electroquímica en el sistema nerviós que, a poc a poc, ens va produint un desequilibri químic en el cos i que fa que no estigui en òptimes condicions.

Els desajustaments poden comportar problemes de la salut a llarg i a curt termini

Una vèrtebra desajustada, amb el temps, pot esdevenir un símptoma de dolor, dolor permanent o tensió al coll o en algun punt de la columna vertebral i dificultar la seva mobilitat.

Per això és recomanable que apostem per aquesta opció com a higiene corporal.

JOSEP M. TORRES
Spinòleg, terapeuta crani sacral
i harmonitzador energètic

Josep Maria Torres Ros
SPINÒLEG. TERAPEUTA CRANI SACRAL

Visites concertades a
Barcelona i Viladamat

647 577 416
info@nexesalut.es

La cadena de la supervivència, una seqüència que pot salvar vides

Pot afectar persones de qualsevol edat i estat de salut i es detecta quan sobtadament no es respon als estímuls ni es respira amb normalitat de forma espontània.

Hi ha situacions en la vida de les persones que, depenent de com es respongui en pocs minuts, poden ser fatals. És el cas d'aquell que pateix una aturada cardiorespiratòria, ja que, determinar amb exactitud aquesta patologia és difícil per a la majoria de gent. Els metges recomanen que, davant del cas d'una persona inconscient, es truqui immediatament al 112 per activar l'atenció sanitària d'urgència, valorar si respira amb normalitat i, si no és el cas, iniciar compressions toràciques i acostar-se al desfibril·lador més proper per tal d'utilitzar-lo de forma immediata.

La metgessa Olga Mesquida, cap del Servei d'Urgències de l'Hospital de Figueres, ens explica que "una persona està en aturada cardiorespiratòria quan, de forma sobtada, no respon i no respira. Aquest és el cas quan ens apropem a valorar algú que necessita ajuda i veiem que no respon a estímuls, està inconscient i, a més a més, no respira amb normalitat de forma espontània. És una situació, d'entrada, potencialment reversible, però cal actuar amb molta rapidesa i diligència".

La metgessa assenyala que "hi ha moltes causes de parada cardiorespiratòria, però la més freqüent, quan es produeix en una persona adulta, és per una patologia cardíaca. Val a dir que pot afectar a gent de totes les edats, fins i tot adolescents. I a més a més, no hi té res a veure l'aparent estat de salut de l'afectat. Es pot produir en gent que sembla que es troba en plena forma física i que, en principi, gaudeix d'una salut òptima".

Davant la pregunta de si és possible algun tipus de mesura cautelar, Mesquida recomana "una bona prevenció de riscos cardiovasculars i uns bons hàbits de vida. Cal remarcar, també, la importància que té en aquest cas la feina del metge de capçalera i de tots els equips d'atenció primària. Si es detecta qualsevol anomalia, cal actuar i fer-ne un seguiment".

El GrupDea

Un equip de metges i infermers del Servei d'Urgències de l'Hospital formen un grup dedicat a l'àmbit de la formació en relació amb les maniobres de reanimació cardiopulmonar i desfibril·lació orientada a la societat en general. Tots són instructors de Suport Vital Bàsic i DEA del Consell Català de Ressuscitació i European Resuscitation Council).

Mesquida assenyala: "Tots nosaltres estem molt sensibilitzats en la necessitat de difondre les maniobres de reanimació. Per això formem, a través de cursos oficials, tant a personal sanitari com a la població general. També fem xerrades, cursos als instituts i participem en actes divulgatius. Com a projecte, el que volem és continuar en la línia de formació i conscienciació de l'aturada cardiorespiratòria".

Olga Mesquida: "Cada minut que passa disminueix la capacitat de sobreviure"

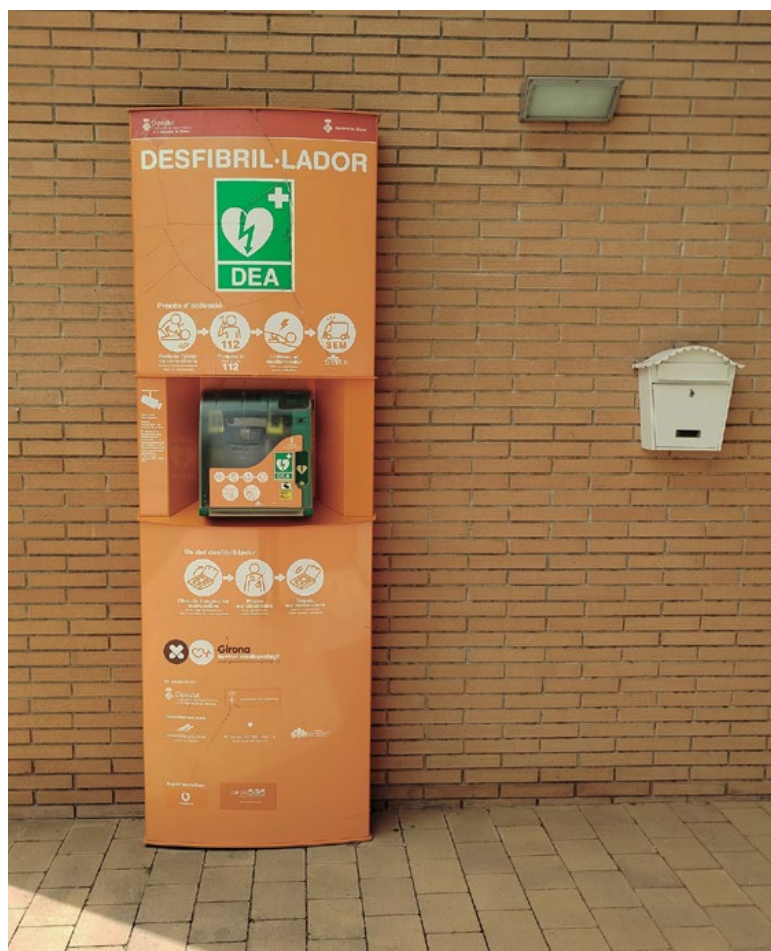
Actualment, hi ha un miler de desfibril·ladors cardíacs distribuïts arreu dels 221 municipis de les comarques gironines, que han evitat en els darrers anys desenes de morts

PLANXA I PINTURA
Xavier Rodríguez

Carrer dels Horts s.n.
Viladamat - 17137
Tel. 618 612 234
xrtds@hotmail.com

GORBS
Comunicació - Edicions
629 151 930 · cgorbs@gorbs.cat
www.gorbs.cat

Desfibril·lador ubicat a l'edifici de l'Ajuntament.

sobrades de persones d'entre 16 i 86 anys que havien patit aturades cardiorespiratòries. Aquesta iniciativa l'ha dut a terme la Diputació de Girona a través de l'organisme autònom Dipsalut.

Ara bé, tan important com disposar d'aquests aparells a l'abast i en un lloc cèntric, és saber-los fer funcionar. Encara que l'ús és senzill i disposen de les corresponents instruccions, no sempre hi ha la destresa que es requereix en uns

A Viladamat el desfibril·lador es troba a l'exterior de l'edifici de l'Ajuntament

moments crítics com són els que envolten una aturada cardiorespiratòria.

La metgessa Olga Mesquida afirma que "el desfibril·lador és l'eina que per ella sola ha demostrat més supervivència. És a dir, que si en una persona inconscient que no respira, li col·loquem els pegats que porta incorporats, només amb aquesta acció, podem salvar-li la vida". Aquests aparells ja van donant les instruccions d'utilització a mesura que es posen en marxa. A banda del desfibril·lador de carrer –n'hi ha a tots els municipis– alguns cossos policials –com la Guàrdia Urbana de Figueres– en porten un de mòbil en el cotxe-patrulla.

Afegeix que "hi ha tota una sèrie d'accions que s'han de fer en cas de presenciar una aturada cardiorespiratòria i que quan abans comencem, millor, perquè cada minut que passa disminueix la probabilitat de sobreviure. Es calcula que cada minut es perd un 10% de possibilitats, d'aquí la importància que la població general ho conegui. A més, la majoria d'aquests fets ocorren a l'àmbit extrahospitalari, on és difícil que hi hagi algun sanitari i, en canvi, és de vital importància iniciar les maniobres de reanimació fins que puguin arribar els serveis d'emergències".

FUNDACIÓ SALUT EMPORDÀ

les hamaques
PEQUEÑO HOTEL DE CAMPO

+34 972 788 458

www.leshamaques.com

GARATGE OLIVERAS S.L.

SERVEI OFICIAL

TALLER I VENDES 972 78 81 02 - FAX 972 76 58 50

fiat.g.oliveras@gmail.com Ctra. L'Escala Km 16 VILADAMAT

Vidanous, un vi de Viladamat

Inici del projecte i el premi abans de començar

A finals de desembre del 2022 vàrem decidir engegar un projecte de vida, d'arrelament, de fer alguna cosa que durés amb els anys i que aportés a la comunitat un tret diferencial identificatiu. Ens posàrem al cap engegar el projecte de posar nom al que estàvem fent feia temps, un vi de nous de sol i serena que ens transmetia felicitat quan en gaudíem... i lligàrem per fer el nom el vi, la vida i les nous: Vidanous. Durant el primer semestre del 2023 assistírem al curs de *Crea el teu projecte agroalimentari* que s'impartia a l'escola agrària de Monells. A les classes, compartírem la nostra il·lusió amb altres emprenedors, com ara gent que volia comercialitzar la seva carn o d'altres que simplement tenien la intenció de comercialitzar herbes. Realment, allà ens adonàrem de la gran muntanya de papers i de requisits legals i tècnics que s'han de tenir en compte en aquest país per engegar una indústria alimentària, requisits iguals, sigui quina sigui la mida de la producció i abast. Però no defallírem, perquè tothom qui ens coneixia ens esperonava i davant cada adversitat s'obria una oportunitat. Tots els projectes que vàrem ser presents a Monells i a les altres escoles agràries podien presentar-se a uns premis d'una fundació i nosaltres, per què no, doncs va... i vàrem guanyar un premi abans de començar: La prestigiosa Fundació Alícia ens va concedir un premi per al desenvolupament de I+D+i de nous productes basats en el nostre mètode de treball totalment artesanal i de millora alimentària de les persones.

La producció: fet a casa

La nostra idea vertebral del projecte ha sigut sempre traslladar la producció totalment artesanal, amb aquests punts:

- Productes de **molta proximitat**, on davant hi hagi persones que estimin el que fan.

- **Respectar la temporalitat del producte**, per tant, fer-lo dins el període on l'hem produït per a nosaltres, que és de Sant Joan a Sant Feliu, respectant el sol i serena mínim de 40 dies.

- Tenir clar que és una **producció molt limitada**, ja que tot el procés el fem amb les nostres mans i si creixem serà amb més mans, però que no volem que intervinguin màquines per augmentar la producció i li baixi el més mínim la qualitat al producte final.

- Utilitzar **materials totalment reciclables** i reutilitzables, amb el mínim impacte ambiental, fins i tot amb el compromís cap al client de reomplir l'envàs.

La comercialització: com s'ha fet tota la vida

La nostra manera de fer arribar a la comunitat el Vidanous ens ho marca l'escrit de l'etiqueta: volem que arribi a qui no el coneix de la mà d'un amic, en una taula on hi hagi la

L'Arnau i en Jaume.

VIDANOUS
VI DE NOUS de SOL i SERENA

• FET A CASA •
VILADAMAT

Elaboració 100% manual • Producció molt limitada
Més de 40 dies de maceració a sol i serena

Premi 2023 de la Fundació Àlicia per la innovació en I+D+i

Tel. (+34) 621 01 60 94 • info@vidanous.com • www.vidanous.com

felicitat d'haver-se trobat i que compartir el Vidanous sigui una experiència que porti a tots a voler tornar a repetir a gaudir de l'amistat.

El Vidanous no es ven per internet, no el busqueu a Amazon, no us el portarà un missatger, no el trobareu en un supermercat, no n'hi haurà tots els dies de l'any... el Vidanous el trobareu en una fira on us el vendrem nosaltres, el trobareu en una quina on tothom es reuneix amb aquell embolcall màgic de Nadal i sempre ens agradarà oferir-lo directament nosaltres, perquè creiem que les coses s'han de fer així, transmetent de persona a persona aquella il·lusió que ens va fer engegar aquest nexa entre persones, aquest nexa que ens fa comunitat.

El Vidanous no acaba aquí

De la mateixa manera que la gent ens va esperonar per fer el Vidanous, també ens ha anat esperonant aquest curt període perquè engegum altres projectes amb la mateixa filosofia:

i ja hi estem treballant i avançant, agafant-nos el temps que necessiten les coses per madurar. Quan ho tinguem a punt us arribarà, com us ha arribat el Vidanous, per un amic, en una trobada, sempre per celebrar el gaudi de la vida.

Un dia vaig plantar un noguer per arrelar-me a la terra... i per fer-ho, de la seva essència en vaig fer el Vidanous... content, feliç, el vaig compartir amb els meus amics i, aquests, amb els seus... tots em feien saber que l'havia de fer arribar a més gent, que l'experiència s'havia de compartir, perquè el Vidanous ens unia al voltant de les millors vivències viscudes, fent-nos contents de viure, arrelant-nos profundament a la terra, a l'amistat... i ho he fet, Vidanous, respira, beu i gaudeix de la vida amb amor.

Text de l'etiqueta del vi.

ARNAU CASAS i JAUME CASAS
productors del Vidanous,
fet a casa, fet a Viladamat

VILADAMAT 2024

1, 2, 3 i 4 D'AGOST

DIJOUS 1

21:00 Sopar Popular de Festa major

22:00 Havaneres amb el grup Xicranda

DIVENDRES 2

20:00 Trobada gegantera

00:00 Concert amb

DJ CALVINS

DISSABTE 3

17:00 Inflables

19:00 Animació infantil amb Jordi tonietti

00:00 Concert amb

**BOOM BOOM
FIGHTERS
& COOKAH P**

PD IVANOTE

DIUMENGE 4

18:00 Sardanes amb La Principal de Banyoles

20:00 Ball amb

